

J. n^o

Lema: Orfeo

Al Sr.

124

En Lluís Millet

recull de cançons populars
catalanes

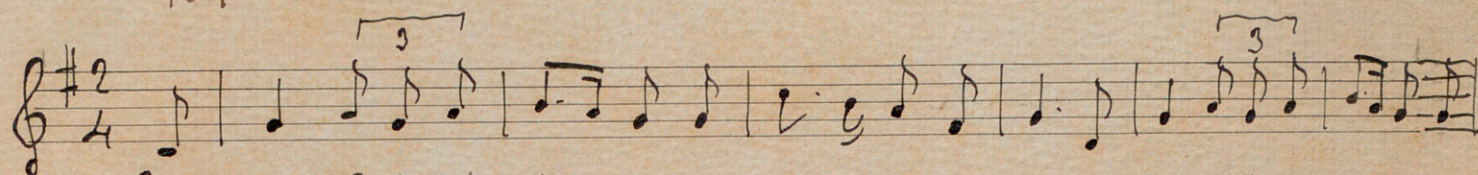
obten al premi IV.

M. Julia
Quart accessit, 50 pessetes
Festa de la Música Catalana
Any III - 1906

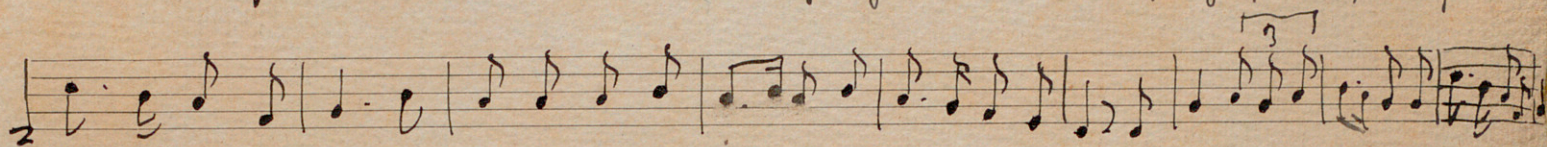
Nº 1

Lo pillo d'En Butó.

104 = ♩

Cert que'l Butó es bon ho-me a-legre y molt content replega fem de pleta y no'n

paga arrendament los amos prou se'n queipan que'l munt se'n va minvant Cert que'l Butó es bon home no'n han pensat
-ba tan

Cert que'l Butó es bon home — alegre y molt content
replega fem de pleta — y no'n paga arrendament
los amos prou se'n queipan — que'l munt se'n va minvant

Cert que'l Butó es bon home
no m'ien pensaba tant.

Una ⁽¹⁾ ~~bassina~~ m falta — qui sap ahont deu ser
temps ha que deu ser fosa — a casa d'un couré
No'n tindrás tu riquesas — si'n desfraudas los fants
Ja m'han dit que te'n cases — no se si't reipirà
perquè com tu ets un lladre — cosa que's pot provar
Els pares de la filla — d'aquí s'informaràn.

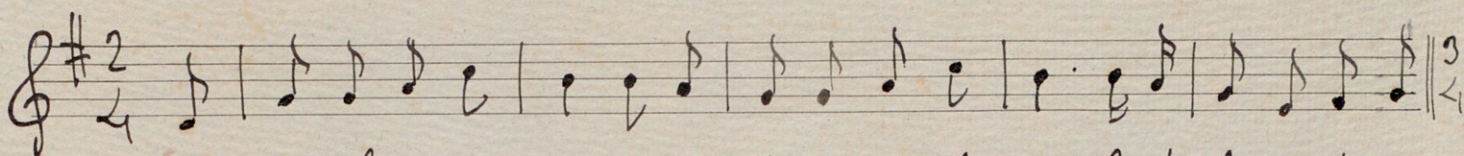
Observ.

Nota ⁽¹⁾ Bassina era una sapata rodona molt gran de coure que servia pera
demenar almoins per les cases (Nota del cop. lector)

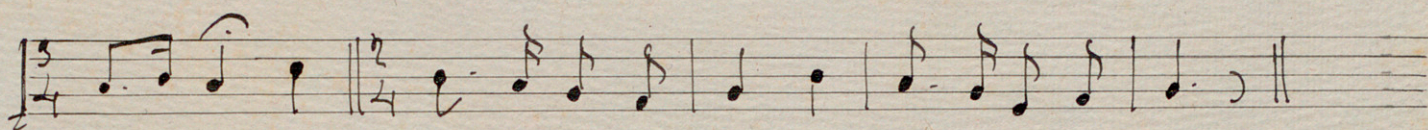

Recullida a Cambrils (Camp de Tarragona)

120 = ♩

A-re ve'l sant diumenge tant diumenge de rams las taulas n'estan pa-

ra-das de palmas y de rams de palmas y de rams

A-re ve'l sant diumenge — el sant diumenge de rams
 las taulas estan paradas — de palmas y de rams
 De fulla d'olivera — un ciri molt galant
 allà en el Paradís — n'hi havia un gran banch
 A l'un cap seu Sant Pere — y al altre Sant Joan
 y al mitj dels dotze apostols — seu nostre Senyor gran.
 La mare preciosa — ni plorava'l devant
 y que'n ploren vos mare — y que'n ploren vos tan?
 Que'n ting de plorar Fill — que'n ting de plorar tan
 tres de la companyia — la mort et van buscar.
 l'un n'és l'infel Judas — l'altre és en Barrabàs
 l'altre es un baratayre — sempre està baratant
 Que barata Deu lo pare — trenta diners d'arjant
 tota la nit se'ls juga — la nit del dijous sant
 Divendres al mitj dia — en creu lo van clavar
 Jesus demana beurer — beurer li varen dar
 un sutje y un vinagre — y un fel molt amargant
 mentres Jesus bevia — la terra tremolant
 Deu mos donarà un castich — que s'en recordaran
 s'assecaràn las minas — els molins no moldràn.

(segueix)

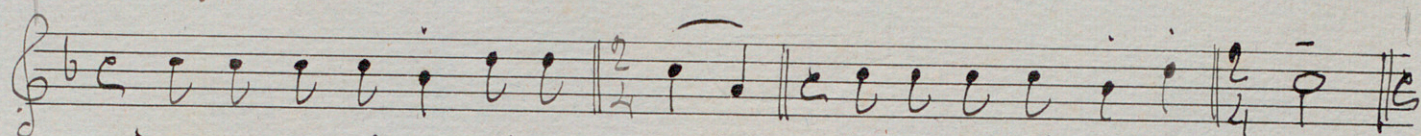
Las pobres criaturas — se moriran de fam
els ventres de sas mares — a' Deu reclamaran
Las pedras preciosas — pel mitj se partiran.
¡Ay el fill del meu cor! — no'ls donquis tan de dany
qu'are ve quarentena — que tots combregarán
Deixeu'los estar mare — ells tot m'ho pagaran.

Recullida a' Cambrils (Camp de Tarragona)

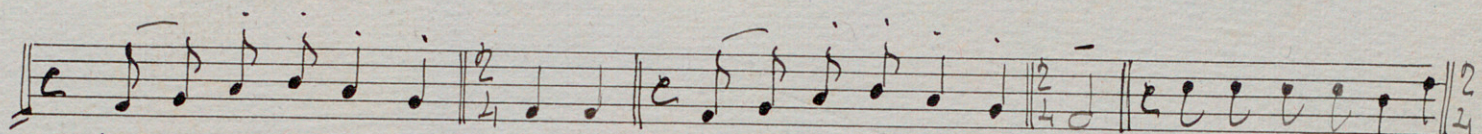
La Fanoteta.

Lema: Orfeo.

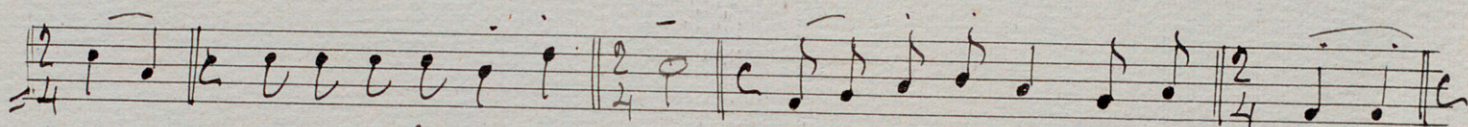
76 = d

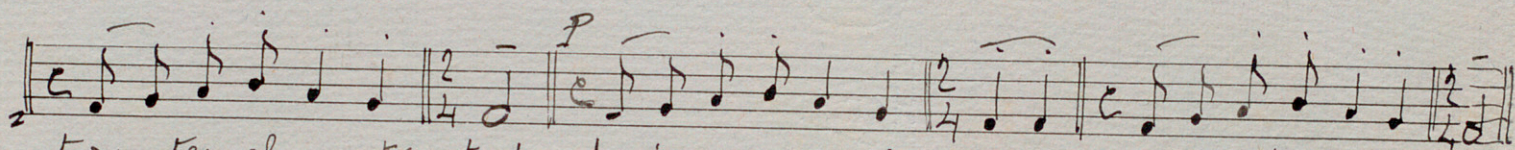
tornaten al mas Jano — te-ta tornaten al mas tan-tost

farem una menja — deta de carabassó ab arròs mira que lo sol s'es-

campa mira que lo sol ja es post tornaten al mas Jano — deta

tornaten al mas tan-tost farem una menja — deta de carabassó ab arròs

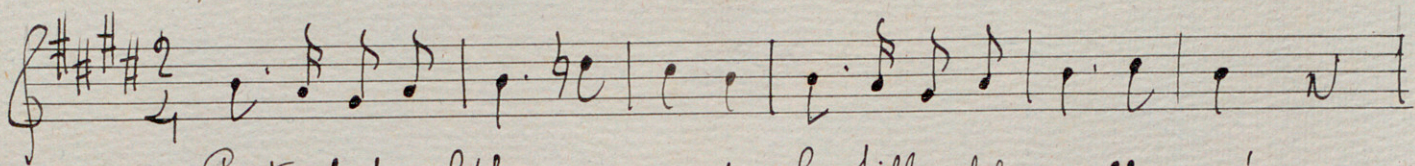

Nº 4

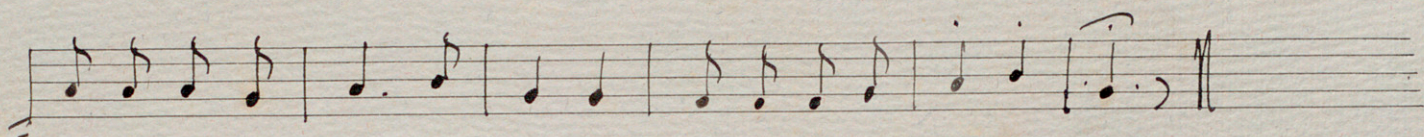
La filla del Mallorquí.

Lema: Orfeo.

132 = ♩

Beti-teta l'han casa-da la filla del mallorquí

de tan peti — te — ta qu'era no se'n sap calsa y res-tir

Petiteta l'han casada — la filla del Mallorquí
de tant petiteta qu'era — no s'en sap calsar y vestir
Son marit l'ha deixadeta — set anys trigará a venir
y en cabat dels set anys — son marit ja va ser aquí
Ja n'hi truca a la porteta — Escribeta, baixa a obrir.
sa mare tota plorosa — la porta n'hi baixa a obrir
¿Perque no baixa l'Escriba? — ¿Perque no baixa ella a obrir?
lo rey moro la té presa — l'han té presa en son jardí.
Baixeume la roba negra — y la capa de pelegrí
que yo vull anar a buscarla — mes que sapiga morir.
Y al entrant de Moreria — en un bálco l'en veigí
soleta que's pantinaba — ab una pinta d'or fi.
Fassi caritat senyora — en quel pobre pelegrí.
Tornareu demà a la tarde — o passat demà'l mati
que se celebren las bodas — del rey moro y de mi.
Lo rey moro s'ho escoltava — per una porta d'allí.
Fésli caritat Escriba — en quel pobre pelegrí
pàrali ben be la taula — del bon pa y del bon vi
serveixlo també a la taula — com me serveixes a mi.

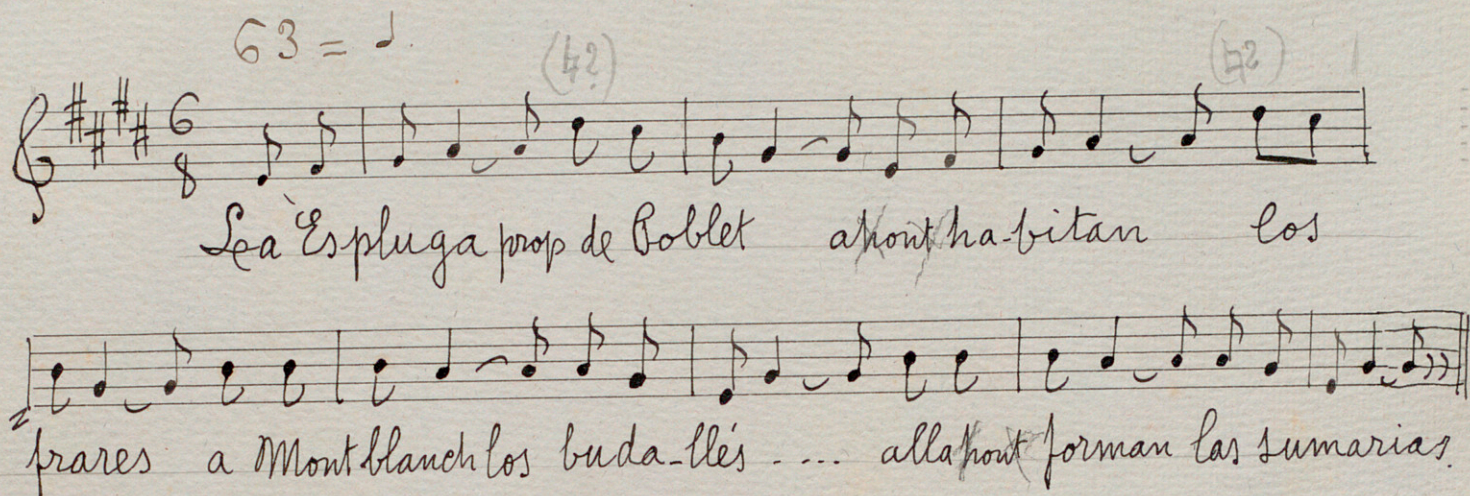
(segueix)

Mentre 'l pelegri bevia — ella l'ensa un gros sospir.
¿De que suspiren la dama! — de que l'ensa aquet sospir?
sospir de que ab lo beurer — m'apar que sou 'l meu marit.

Recullida a Cambrils (Camp de Tarragona)

Los pobles de Tarragona

Lema: Orfeo.

La Espluga prop de Poblet
 ahont habitan los freres
 A Montblanch los budallés
 allà hont forman las sumarias
 A Vilabet bona gent
 sino que hi va caure l'arpa.
 La Riba prop del estret
 ahont fan lo papé d'estrassa,
 Picamoixons prop del riu
 pero mes ho es la Plana.
 Vilaplana y l'Aleixar
 terra de molta avellana.
 L'Alcover està blanquepat
 La Selva sobredaurada
 Castellvell los Gambirot
 que matan la cassa al ayre
 A Reus los diuen gansets
 gent de perruca y espasa.
 Tarragona prop del moll
 allí hont portan la trincanta.

Altafulla las pobretas
 rentadoras de bugada
 A Constantí's fa bon vi
 y a Vilaseca no gayre
 A Cambrils los tarongers
 terra de molla aygua nafa.
 A Riudoms son hortolans
 y a Alforja'ls diuen xerrayres
 A Vinyols tots son pobrets
 y a Riudecanyas pellayres
 A Montbrió'ls currutacos
 y a Monroig los estafaires
 A Curana'ls roquerols
 que van per las rocas altas
 A Cornudella'ls cornuts
 que al portal trauen las banyas
 A Pobolada'ls bufons
 y a la Morera las grallas.
 A Torroja'ls soldats vells
 que'n la vida han tocat armas.

A Porrera ls supliques
terra de moltes barallas
A la Vilella guineus
y a Grotallops los mofayres
Lo Lloà es lo mitj del mon
Garcia terra de garces
A Bellmunt los ricatxons
cuasi tots ne son minayres
A Falset los lleganyosos
per nom los diuen colayres
A Marsà los favaters

que no menjan sino favas.
Al Masroig los taberners
alli tots ne son gomayres.
A Tivisa ls carboners
alli tot ne son montanyes.
Mora està prop del riu Ebro?
petits y grans tots son lladres.
A Benissanet gerrers
y a Ginestà los pellayres
A Miravet gran castell
tenen las bruixas tancadas.

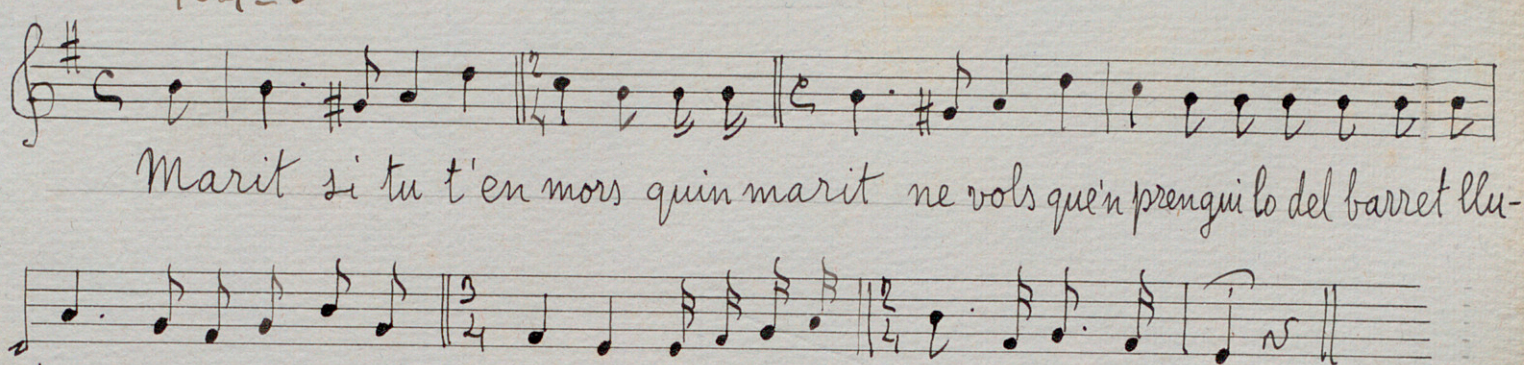
Recullida a Bellmunt (Camp de Tarragona)

Nº 6

La mala muller.

Lema: Orfeo.

104 = ♩

Marit si tu t'en mors quin marit ne vols que'n prengui lo del barret lluhent ò'l de la capa verda tarinari na nira ni-ra.

Marit si tu t'em mort
 quin marit ^{ne} vols que'n prengui
 lo del barret lluhent
 ò'l de la capa verda

Eardinarina.

nira...
 nira...

Cuan te moriràs
 farém una caixeta
 me n'aniré al dolet
 vestida de negreta

La gent me miraran
 diràn, quina viudeta,
 jo acotxaré 'l capet
 faré la rialleta

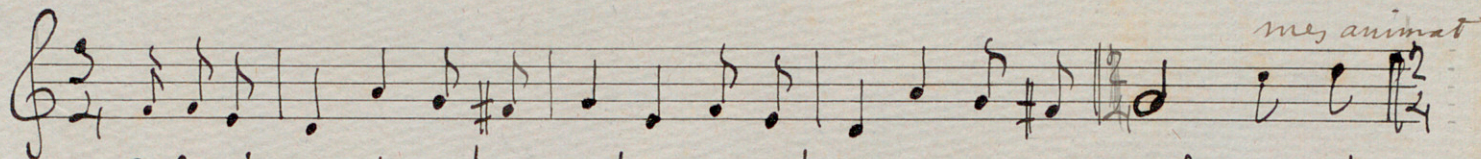
Ay calla muller, calla,
 deixam alzar d'aquesta,
 que t'en faré un romesquet
 de verenos y mosquetas

Recullida a Cambrils (Camp de Tarragona)

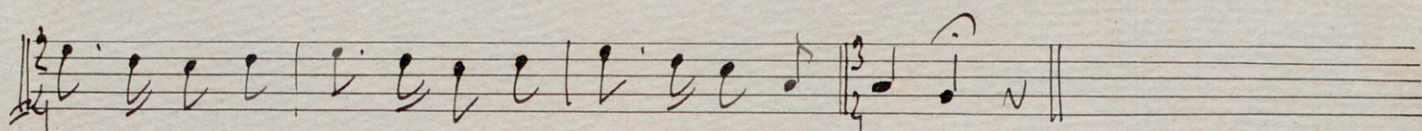
Nº 17

La Dama de Valencia.

126 = ♩

A la Valencia ni ha una dama mes hermosa que un sol mes her-

mosa que un sol qu'aden amor qu'aden princesa

A la Valencia ni ha una dama — mes hermosa que un sol

Qu'aden amor
qu'aden princesa

La mare la pentinaba — ab una pinteta d'or
 Son pare li fa los trenas — cada trena un anell d'or
 las damas seihen en terra — ella ab cadireta d'or
 Son germà se la miraba — ab un ull molt amorós
 si no fossim germanets — nos casariam tots dos
 Son germà la porta a fira — a la fira d'Alió
 de tans anells que li compra — li cauhen del mocador
 També li compra una joia — qu'ha nial mon no hi ha millor
 Tot passantne per un poble — van entra a missa major
 quan hi arriuan s'ajunollan — devant del altar major
 Capella que'n diu la missa — n'ha perduda la lliçó
 per dir Dominus vobiscum — diu Espritutuo
 l'escola que l'ajudaba — ja no sap lo que fé no
 que de tans anells que dubien — tot era una llubisso

Recullida a Bellmunt (Camp de Tarragona)

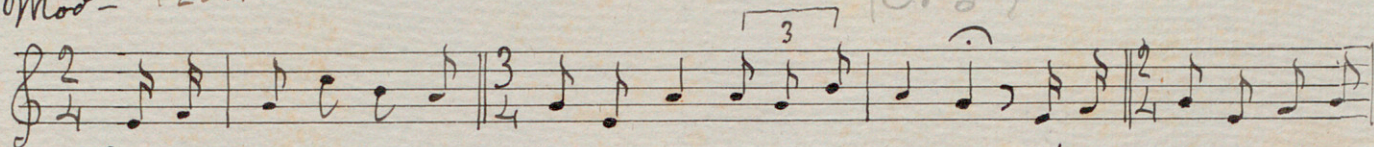
Popular.

Nº 8

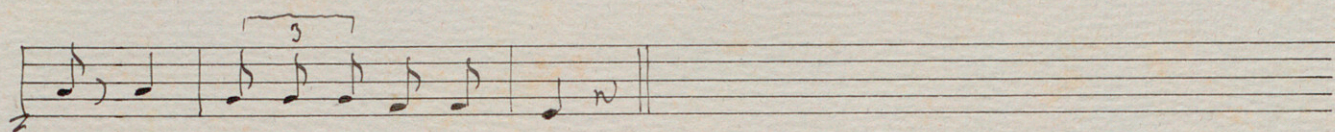
Catarina.

Lema: Orfeo.

modto 120 = ♩

Cata-rina se'n pen-tina pintan amorosa ab u-na pinta d'ar-

gent pintan amoro-sament

Catarina se'n pentina
pintan amorosa
ab una pinta d'argent
pintan amorosament

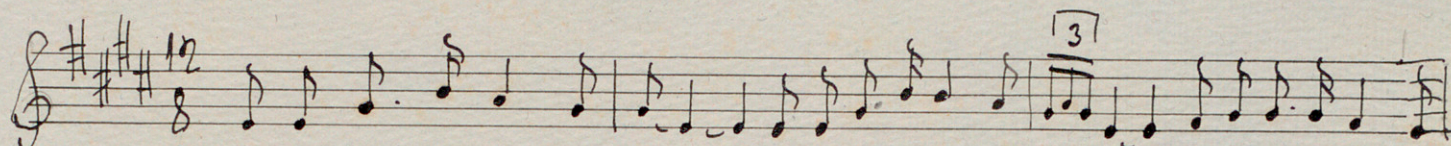
Cada cabell que se'n trenca — malehia 'ls seus parents
Malehia pare y mare — y al seu marit primerament
Calla, calla Catarina — jo't faré mudar d'intent
Jeu an erats a eal teu pare — anabas molt pobrement
Portabas incas faldilla — am pedassos mes de cent
Y are las portas de seda — voltadas de pensaments

Recullida a Cambrils (Camp de Tarragona)

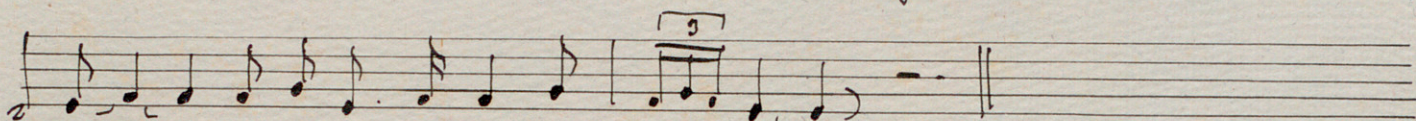
La monjeta.

Lema: Orfeo.

52 = J.

Sant Jaume ja n'es passat nostra senyora ve a-re la mare de Deu d'a-

gost.... diada molt senya-la-da

Sant Jaume ja n'es passat,— Nostra senyora ve' are.
 La mare de Deu d'agost,— diada molt senyalada;
 Madura algun rahimet— y cau alguna avellana;
 Y si per'quet temps no vé,— monjeta'n seré posada:
 Monjeta del monastir— del convent de Santa Clara.
 — No ho's en feu monjeta, no;— no ho's en feu monjeta encara:
 Menjaren pa de sagó— y vuren aigua salada;
 Dormiren en llit de pots— sense llençols ni flassada
 Y per contes de coixí— una pedra atravessada.

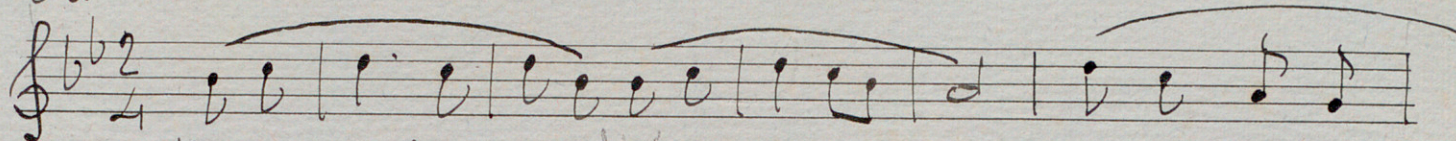
Canço popular.

Nº 10

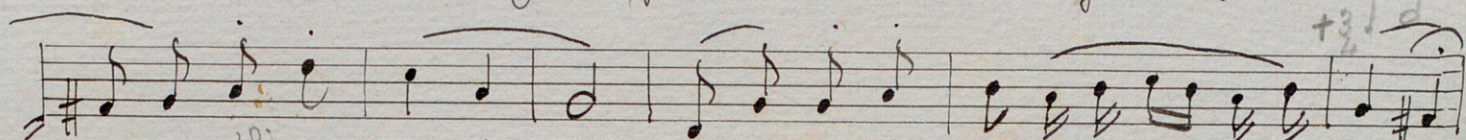
La Somera de Sant Jaume.

Lema: Orfeo.

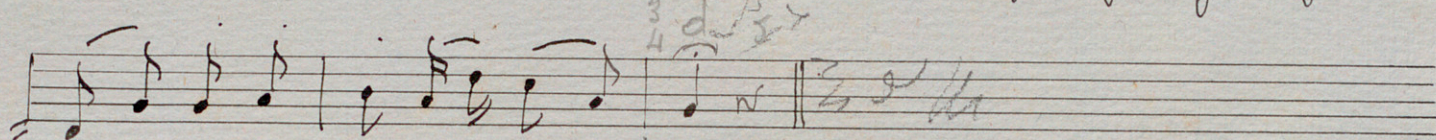
All^{to}. 126 = ♩

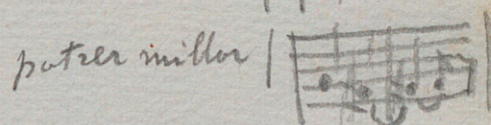
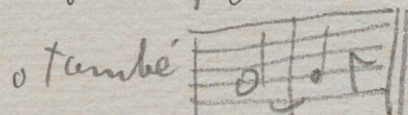
Hianat a Sant Jaume ^{hi}errat el ca-mi y a baix de mu-

ralla n'hi mort un fa-dri ni mort un fa-dri quiriqui quiriqueta

n'hi mort un fadri quiriqueta | giei

Hianat a Sant Jaume — hi errat el camí
y a baix de muralla — n'hi mort un fadri
n'hi mort un fadri
quiriqui, quiriqueta,
n'hi mort un fadri
quiriqueta, qui.

Diques me'n, romera, — de que va vestit.
— Porta jupa blava, — hermillilla de satí,
camisa brodada — ab una rosa al pit.
— jay! trista de mi, romera, — qu'es el meu marit
ahont l'heu enterrat — a la soca d'un pi

Recullida a Barcelona

Cansó de Nadal

Nº 11

Ut, re, mi, fa, sol.

Lema: Orfeo.

Allegretto M. 126 = J.

Tu pren la samarra y fes cap a Bethlem tu pren la samarra y fes cap a Beth-
lem a dorar lo ninyo que's lo rey del cel. ut, re, mi, fa, sol que's lo rey del cel.

Tu pren la samarra
fes cap a Bethlem
a adorar lo Ninyo
qu'es lo Rey del cel
ut, re, mi, fa, sol,
qu'es lo Rey del cel

Gitanas d'Egipte
veniu a adorar
porteu castanyoles
poseus a ballar
ut, re, mi, fa, sol,
poseus a ballar.

Separació d'orfeos

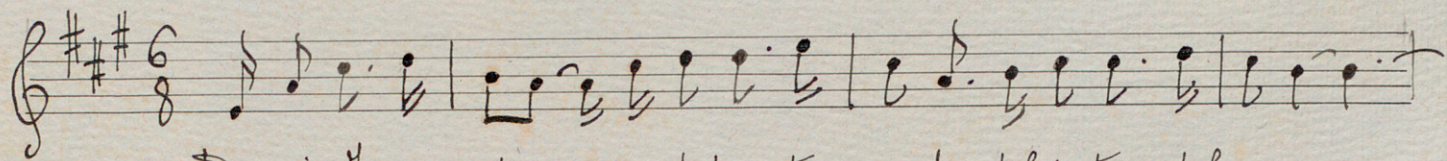
De bressol.

Nº 12

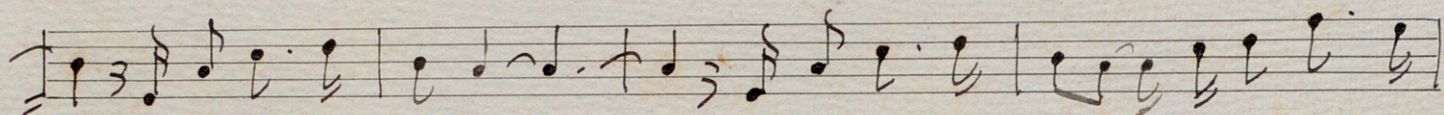
Lo bon Jesuset.

Lema: Orfeo.

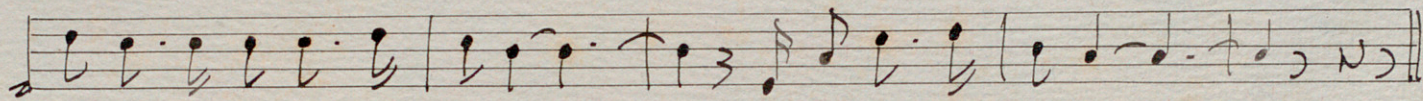
84 =

Dormiu Jesu set prendeta esti-mada del intim del cor

..... de la vostra mare del intim del cor de la vos-tra

mare dormiu Jesuset prendeta esti-mada

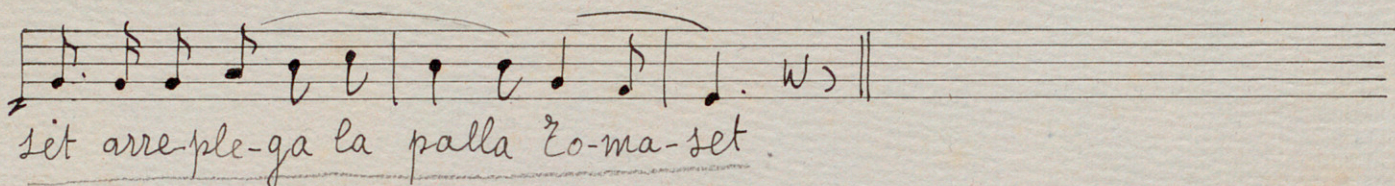
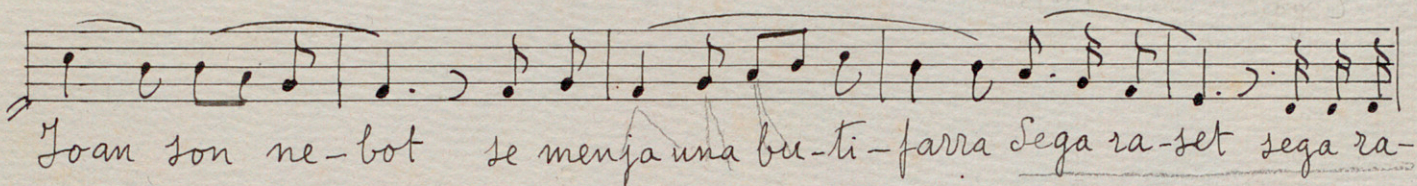
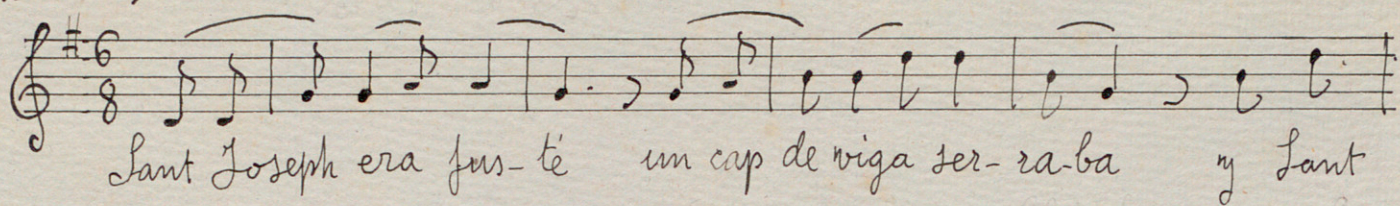

Recullida a Cambrils (Camp de Tarragona)

Oncle y nebot.

Lema: Orfes.

Ben lligat 6/8 = d.

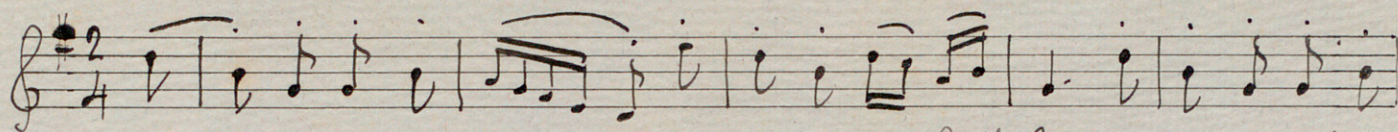
Sant Josep era fuste — im cap de viga serraba
y Sant Joan son nebot — se menja una butifarra

Sega raset
sega raset, arreplega la palla
Romaset.

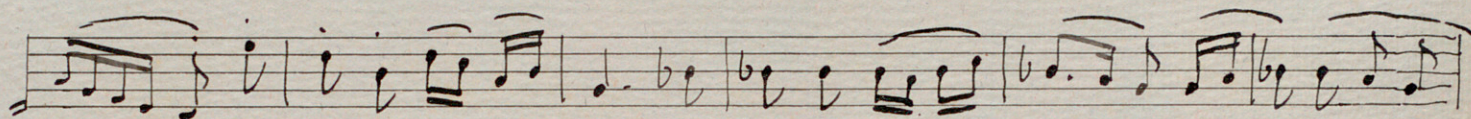

- Pujeune oncle a esmorsar qu'os courem una arengada.
- Fijem d'aquí tu minyó — si no't pego una bofetada
Sant Joan se va enfadar — y se'n volia anar de casa
Raqueune lo que'm deben — y torneune la guitarra
No t'en vagis Joanet — no t'en vagis tu de casa
Leu t'en fare un vestidet — de corna de cansalada
Calsetets de pell de nap — a la moda valenciana.

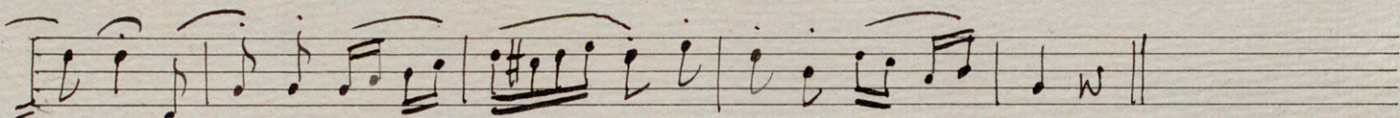
69 = 1

A-deu siau nos-tr'a - mo que m'en vaig a Beth-lem no vull guardar mes

bes - tias perquè m'fan perdre 'l seny ells y la vostra do - na perquè per mi estan

bona que del menjar que'm do - na jo no n'estich con - tent.

Adeu siau nostramo
que m'en vaig a Bethlem
no vull guardar mes bestias
perquè m'fan perdre 'l seny
ells y la vostra dona
perquè per mi es tan bona
que del menjar que'm dona
jo no n'estich content.

Moieu quin gran subgette } bis
anem, deixalo estar.
si al malí no li agrada
la sopa ab cansalada
y al vespre una arengoda,
doneuli un capó al ast.

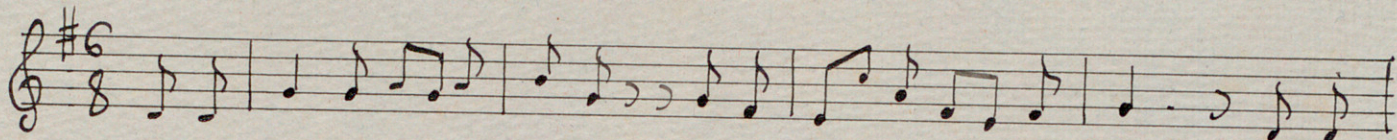
Janotet, paciència, } bis
prenho per mor de Deu
tu tindras bona vida
pa blanch, olla podrida
si acas algu'ns convida
tots dos hi anirem.

*Reproche
d'Orfeo*

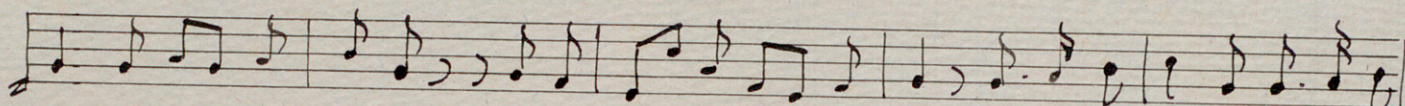
Las dolsas festas.

Lema: Orfeo.

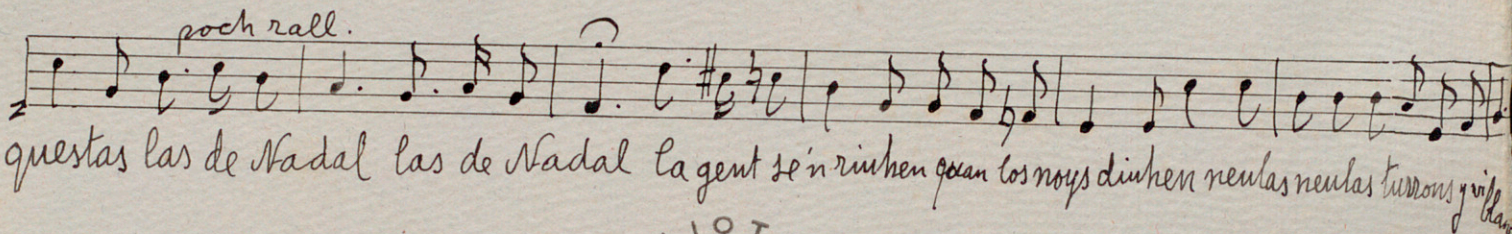
1/2 = ♩.

Digas xich com es que riuen tan contents tots los mi-nyons Pare

perqu'avuy els donan neulas vi blanch y turrons Ay dolsas festas com sona-

questas las de Nadal las de Nadal la gent se'n riuen quan los noys diuen neulas neulas turrons y vi blanch

Digas xich com es que riuen
tan contents tots els minyons
Pare perque avuy els donen
neulas, vi blanch y turrons

Si del Cel lo chor envia
la capella angelical
per cantarne las finesas
del qui naix en un portal

Pastorets d'aqueixas serras
que dormiu ab tant repós
veniu are, prest y luego
que n'es nat lo Redemptor.

Ay dolsas festas
com son aquestas
las de Nadal.

La gent se'n riuen
quan els noys diuen
neulas, neulas
turrons y vi blanch

ornada

Aixequeus xichs y quixalla
fora son, deixen las pells
veniu contents y alegres
que n'es nat lo Rey del cels

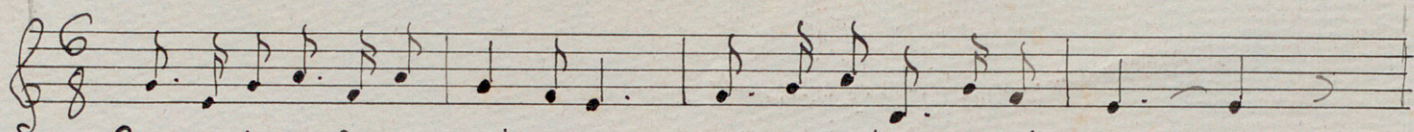
Resumit,

de farar
d'extrofes

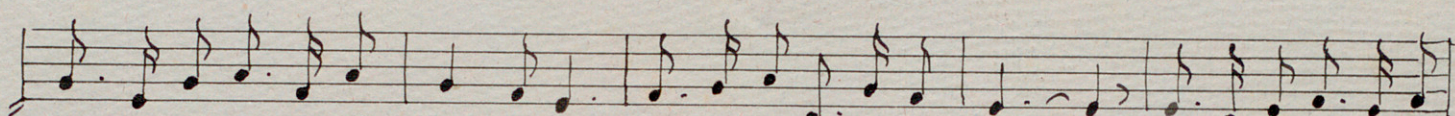
La pastora Catarina.

Lema: Orfeo.

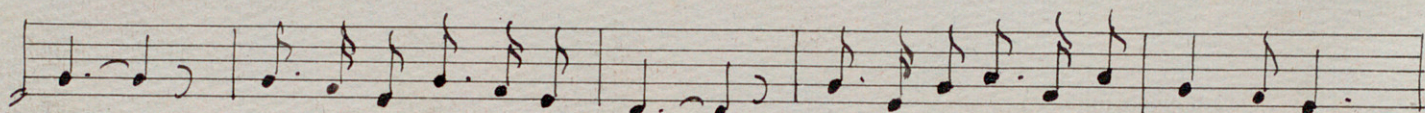
63 = ♩.

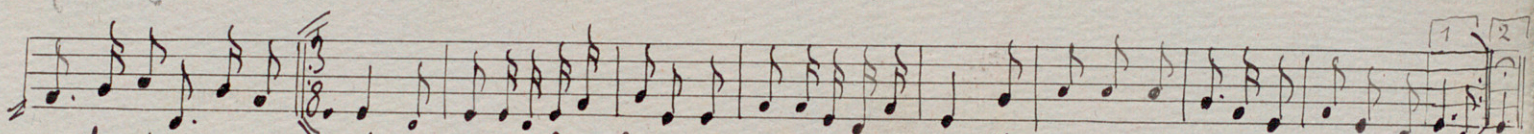
Sea pastora Cata-ri-na per present li va do-nar....

tres taronjas de la Xi-na y el penebre va'n ramar.... a-re pastors anem

junts... cap al portal que n'es nat... un infant com una estre-lla

que m'hante el cor ro-bat Anton tiro liro liro Anton tiro liro la Jesus al penebre anemlo adorar ran

Sea pastora Catarina
per present li va donar
tres taronjas de la Xina
y el penebre va'n ramar
Are pastors anem tots
cap al portal que n'es nat
un infant com una estrella
que ma'n te'l cor robat

Anton
tiro liro liro
Anton
tiro liro la
Jesus al penebre
anemlo adorar.

Sant Joseph per la montanya
enramat porta'l burret;
també la Verge Maria
abrassa a'l seu filllet
Are pastors

Del repetitio. No

Separacio
d'estrofes

(Recullida a Barcelona).

A Olivero. en resposta

Nota. En la rascolla de aquesta canço s'acostuma a canviar el nom cada vegada.

Lo rebadà jovenet.

Lema: Orfeo.

Mod^{to} 92 = ♩

Vos sou la meua prende - ta regalat petit min - yó vostra mare os dara
te - ta y os darà un pelat pin - yó Joosfa - re un fassa - to - net la gara
gara gara gara Joosfa re un fassa - to - net per a - nar mes que - ri - det

Vos sou la meua prendeta
regalat petit minyó
vostre mare os darà teta
y os darà un pelat pinyó
Joosfa re un fassatonet
la gara gara gara gara
Joosfa re un fassatonet
per anar més queridet.

Aqueixa mica de caldo
que hi ha n'aqueix tupinet
la fet porta Gariseldo
pel rebadà jovenet
De la part del majoral
la gara gara gara gara
de la part del majoral
qu'es senyor d'aqueix corral.

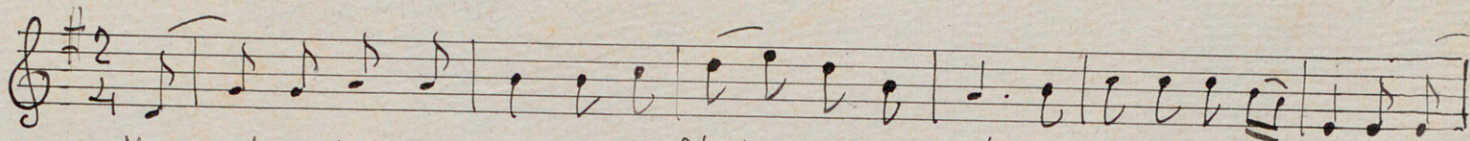
Separació d'estrofes

Nº 18

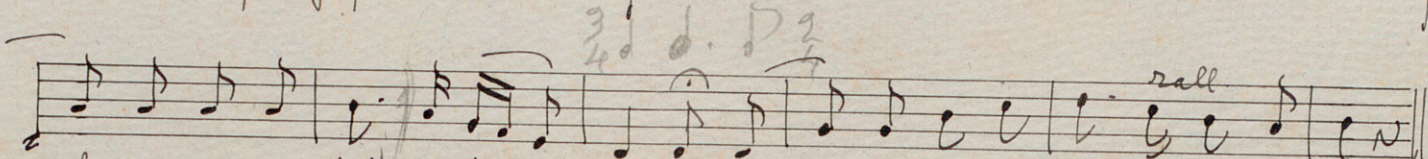
Bella companyia.

Lema: Orfeo.

All.^{to} 120 = ♩

Jo-seph' gafa la serra y a l'altre ma'l sarro' a deu sian Maria y al

cel nos veijem tots la bella Verge camina sera-fi si'n vols venir

Joseph 'gafa la serra
y a l'altre ma'l sarro'
a deu sian Maria
al cel nos veijem tots
La bella Verge
camina sera-fi
si'n vols venir

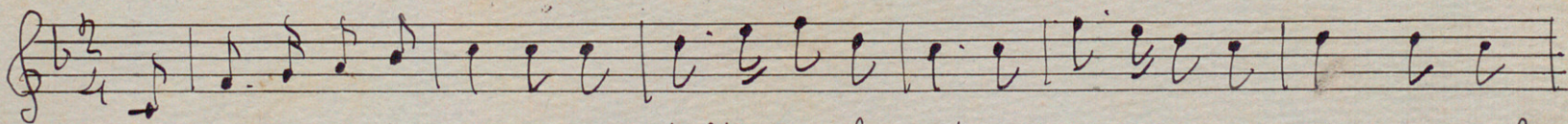
Maria se n'aixeca
detràs del seu espos
Maria cançansadeta
li demana repòs

Lota una pomereta
se n'assentan tots dos
Joseph culliu una poma
Maria culliu-la vos.
He sere molt gustos

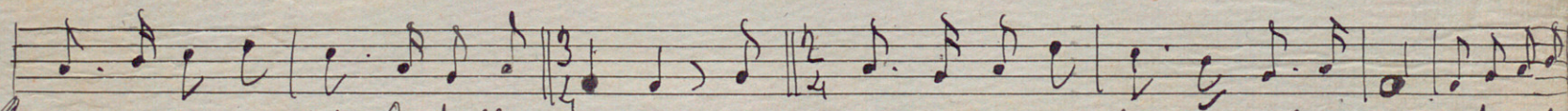
Las rametas son massa altas
millor hi arribareu vos
Las ramas se li acotxan
voluntat n'és del Senyor
Are si que veig Maria
que'm porten lo Redemptor
lent apís esposa meua
ja n'os en deixo mes jo

126 = ♩

Joseph' gafa la serra y a l'altre ma'l sarro' a deu sian Maria y al

cel nos veigem tots la bella Verge ca-mina sera-fi si'n vols venir a buscar-la
Tonada 1ª Recullida i Cambrils (camp de Tarragona) (Sequeix)

Junc cedules: En fin la
 celosia (193 bis) i. la tornada de
 la cançó.

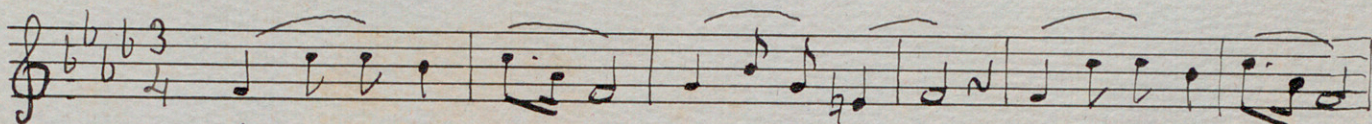
18 bis

Nº 19

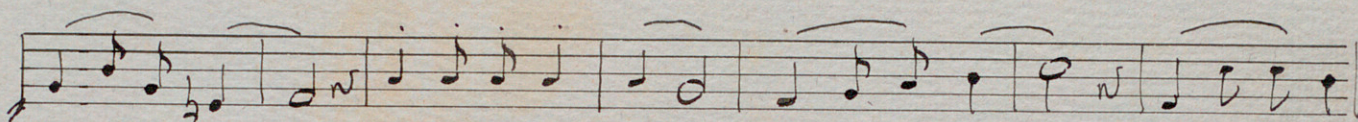
La donzelleta.

Lema: Orfeo.

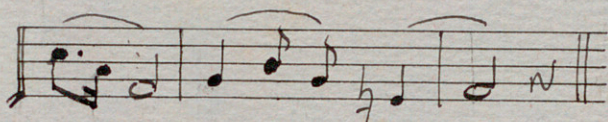
Andte. M 132 = ♩

U-na nit her-mo-sa de Bethlem ciu-tat Je-sús in-fan-tó.....

diuhenque ja es nat. U-na nit her-mo-sa de Bethlem ciu-tat Je-sús in-fan-

-tó..... diuhenque ja es nat.

Una nit hermosa
de Bethlem ciutat,
Jesus infantó
diuhen que ja es nat.

Una donzelleta
de bon dematí
ha vingut á veure
lo que passa aquí.

N'ha trovat un jove
hermós y galan
y li ha dit luego
lo qu'está passant

— Jo 'l voldria veure
si possible fós
que si no 'l meu cor
no tindria repós.

Separació d'estrofes

Recullida á Porrera (Priorat).

Animat M 138 = ♩

The musical notation is written on two staves. The first staff is in 2/4 time and contains the melody for the first line of the song. The second staff continues the melody and includes three measures marked with a 'b' in parentheses, indicating a repeat or a specific performance instruction. The lyrics are written below the notes.

Alla dalt de la montanya un angel als pastors diu ola ola exiu e-
xiu Santara rara rara rara ola ola exiu exiu que Jesus es nat y viu viu

Alla' dalt de la montanya
un angel als pastors diu
ola, ola, exiu, exiu.
Santarararararara
ola, ola, exiu, exiu.
que Jesus es nat y viu.

Li 'un pastor li porta cabras
l'altre li porta cabrits
l'altre li porta confits
Santarararararara
l'altre li porta confits
qu'es cosa de noys petits

Separació d'orfeus

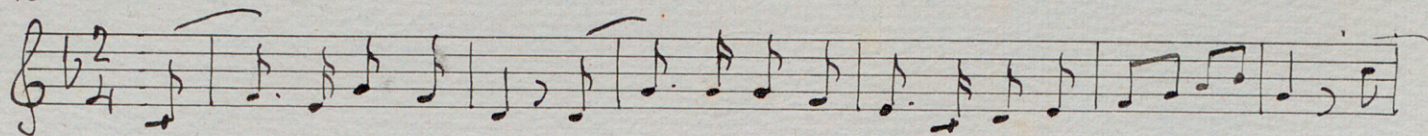

Nº 21

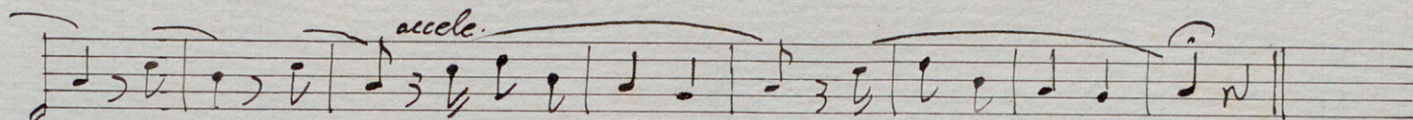
Las dotze van tocant.

Lema: Orfeo.

Andante 126 = ♩

Las dotze van tocant ja es nat lo rey Infant fill de Mari — a . ja es

nat lo rey In-fant fill de Mari — a fill de Mari — a

Las dotze van tocant
ja es nat lo rey Infant
fill de Maria
ja es nat lo rey Infant
fill de Maria

La Verge y el filllet
n'estant tots morts de fret
y el vell tremola
n'estant tots morts de fret
y el vell tremola.

Separació d'afrotes

Nº 22 Las bestias en lo naixement.

Lema: Orfeo.

Alegretto M. J. = 120

Las gallinas van pujant,
juntas van, lo gall cantant,
van ballant el minuuet
que'l xiquet molt se n'alegra,
van ballant el minuuet
molt se n'alegra el xiquet.

L'esperver n'es arribat
com un bastaix carregat
de gallinas y capons
de muixons y altres cosas,
de gallinas y capons,
d'altres cosas y muixons.

La llebra molt lleugera
es estada la primera,
al coll porta un sibadé
tot plenat de butifarras,
al coll porta un sibadé
de butifarras tot ple

Lo conill molt aixerit
n'arribat de part de nit,
porta neulas y turrans
que son bons per la companya,
porta neulas y turrans
per la companya son bons.

Separació d'estrofes

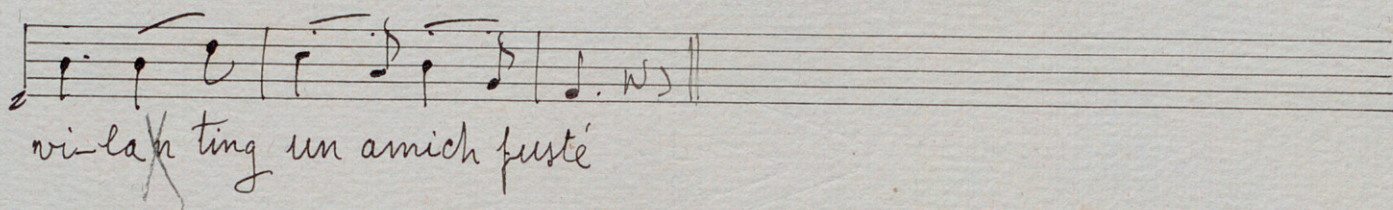
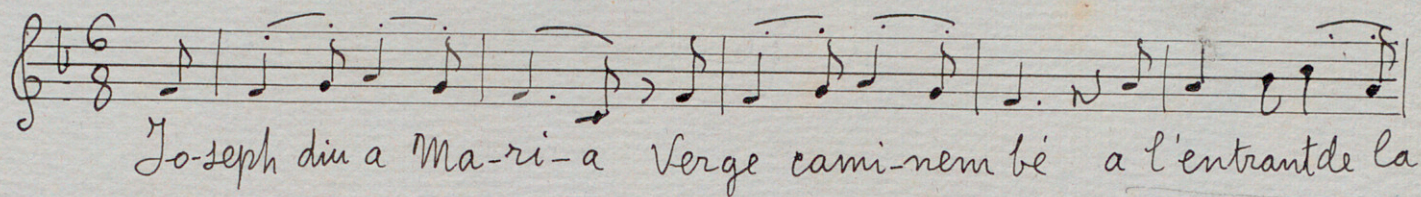
Recullida a Porrera (Priorat)

Nº 23

Joseph y Maria.

Lema: Orfeo.

Allegretto 120 = J.

Joseph diu a Maria:
- Verge, caminem bé;
al entrant de la vila
ting un amich fusté

Respon l'amo de casa
com un superbios
ni que'm donessiu dobles
lloch no n'hi ha per Vos.

Ia'n truncan a la porta
responen, qui'hi ha aquí, -
- es Joseph y Maria
si'ns volen recullir

Separació d'estrofes

Recullida a Cambrils (Camp de Tarragona)

Andte 120 = ♩

A-lla sota una penya n'ha nat un Jesuset pobret pobret a bret que
n'es fill d'una verge està mortet de fret pobret pobret es-tà mortet de fret.

Abllà sota una penya
N'ha nat un Jesuset
pobret, pobret.
Que n'es fill d'una Verge
està mortet de fret
pobret, pobret
està mortet de fret.

Lo bon Josep li deya
Sant Josep ja l'hi dehia
noyet qu'estàs fredet!
pobret, pobret.
La Verge responia
per falta d'abriguet
pobret, pobret.
per falta d'abriguet.

Se paracio' d'estrofes.
Quada una se' el seu respons
La lletra de la canço

Los ^{arrivaven} pastors ja hi anaban
allà a la mitja nit
crick crick. crick crick
De ^{veient} ~~seuer~~ que tots hi anaban
del gran fins al mes xich
crick crick. crick crick
del gran fins al mes xich.

Ablli també hi anaba
un que's dehia Luerol
larol, larol.
Que al Infant li portaba
un cabridet al coll
larol, larol.
un cabridet al coll.

(segueix)

I al detrás hi anaba
un que 's dehia Magi
lauri, lauri,
que al Infant li portaba
un porronet de vi
lauri, lauri,
un porronet de vi.

I al detrás n'hi anaba
un que 's dehia Sarret
laret, laret,
que al Infant li portaba
un plataret de vert
laret, laret
un plataret de vert

I al detrás n'hi anaba
un que s'en dehia Pera
lera, lera,
que al Infant li portaba
un plat y una cullera
lera, lera,
un plat y una cullera

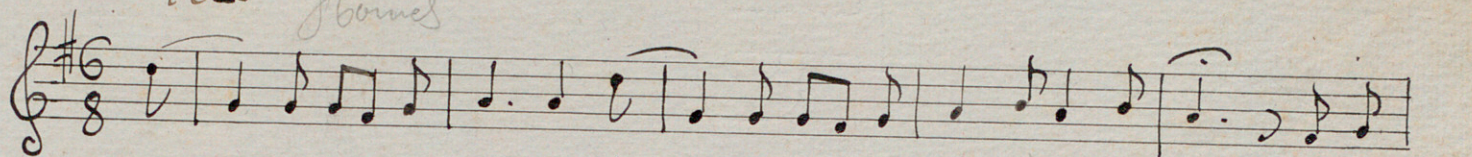
Recullida a Cambrils (Camp de Tarragona)

Nº 25

Lo naixement.

Lema: Orfeo.

26=1. *g. bones*

Devall de u-na penya ha nat lo Jesuset nuet nuet d'una
galan lan douce-lla tot tremolan de fret nuet nuet tot tremolan de fret

Devall de una penya
ha nat lo Jesuset, nuet, nuet.
d'una galant donzella
tot tremolant de fret.

Dintre d'una establia
entre somera y bou ou, ou, ou, ou,
pari la Verge Maria
al Redemptor del mon

Los angels fan gran festa
alli dalt de lo cel, Miquel, Miquel.
ja baixan los exèrcits
per veure al Rey del cel.

Pastors lo van à veure
al punt de ~~la~~ mitja nit crich, crich.
alli tots lo adoraren
tan lo gran com lo xich.
lo gran com lo petit

Ab detras n'hi anava
un que's deya Tomàs, xuclàs, xuclàs.
per present li portaba
un anyellet al bras.

Ja tocavan flautetas
flautetas y violins clarins, clarins.
violins y violas
baxons y tamborins.

(Segueix.)

Separació d'estrofes

Comensan a alegrarse
tot saltant y ballant, galan, galan,
dansas y contradansas
pera alegrà al Infant.

San Joseph que s'estaba
allà tot amagat crick, crack, crick, crack,
al veure que ballaven
també s'hi es posat

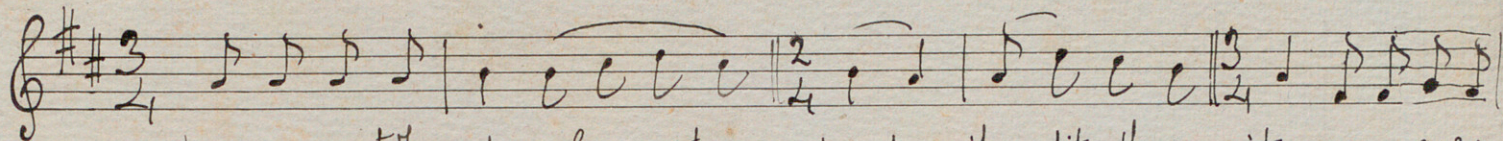
Juan cansats estigueren
reposaren un aich, crick, crick, crick, crick,
menjaren quatre cosas
y feren un xarrich.

Cansó de Nadal

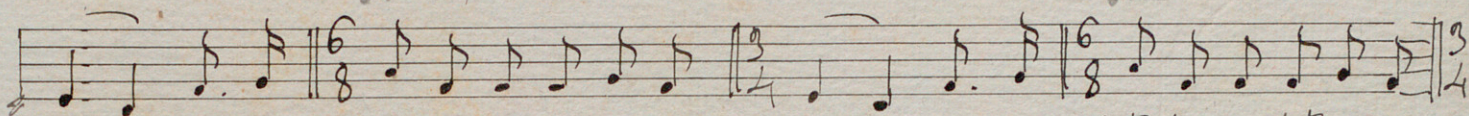
Nº 26

Lema: Orfeo.

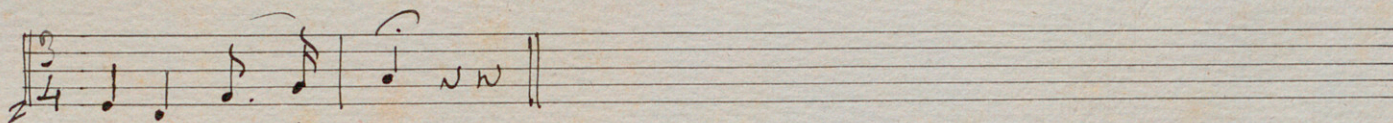
Anda 126 = ♩

Deu vos guard Joseph y la vostra es-po-sa m'han dit qu'ha parit un noy que no

plora ay Jo-seph vostre fill m'ena — mo-ra tan pe-tit tan petit y no

plo-ra ay Jo-seph

La lletra d'aquesta cansó existeix impresa en els llibrets de cançons de Nadal per lo tan no cal repetirla.

Recullida a Cambrils (Camp de Tarragona)

Nº 27

La Creu del Padró.

Lema: Orfeo.

100 = ♩

Largo

La creu del Pa-dró si parlar po-di-a de las ma-las

igual que a dalt nits..... que jo ni pa-ti-das, de las ma-las nits.... que

jo ni pa-ti-das. *idem*

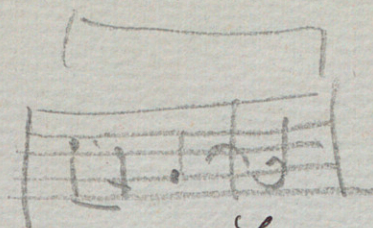
La creu del Padró — si parlar podia
de las malas nits — que jo ni patidas
Per una mingona — que se'n diu Maria.
Maria se'n diu — la que'l meu cor mata;
No'm vol dar l'amor, — ~~veig~~ si es ingrata,
de l'ingratitut — res del mon alcança.
Un dia ballant al pla de Manresa
me'n portan la nova — que n'era promesa.
Quan jo sento així — mitj mort caigui en terra;
— Senyor capitá, — declaren la guerra..

Cansó amorosa.

Nº 28

Isabel.

Lema: Orfeo.

126 = ♩

126 = ♩

Fa-drins de l'Ara-gó baixen a tramon-ta-na anirem a
Trem-p a feste-ja-una dama adios a-mor adios a-mor Isa-
bel ga-la-na adi-os a-mor.

Fadrins del Arago, — baixen a tramontana,
anirem a Trem-p — a festejar una dama:
adios, amor, — ~~adios, amor,~~
Isabel galana, — ~~adios, amor,~~

Juan ne sont a Trem-p — soleta l'han trobada
soleta al balio — que s'en pentinava

Senyora Isabel — n'heu de ser robada
ay si que 'n seré — si 'l lladre m'agrada
Ja ab un mocador — la cara li han tapada

y ab una cadira — ja l'han assentada
Juan ne sont abaix — encontran a son pare.

- Qui es aquesta dama — que porten tapada?
- Que te por del fret — o de la gelada?
- No te por del fret, — ni tampoch del aire

(segueix)

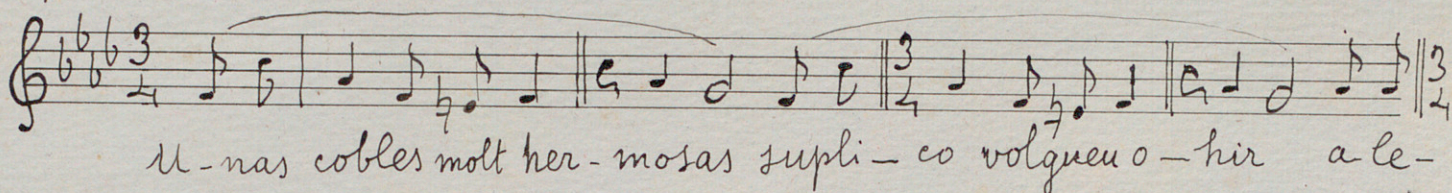
Senyora Isabel — alsa cap a casa
que tinch uns quants ous — posarem llocada
Juan farán piu, piu, — els darem civada
quan farán coc, coc, — els durem a plassa

Nº 29

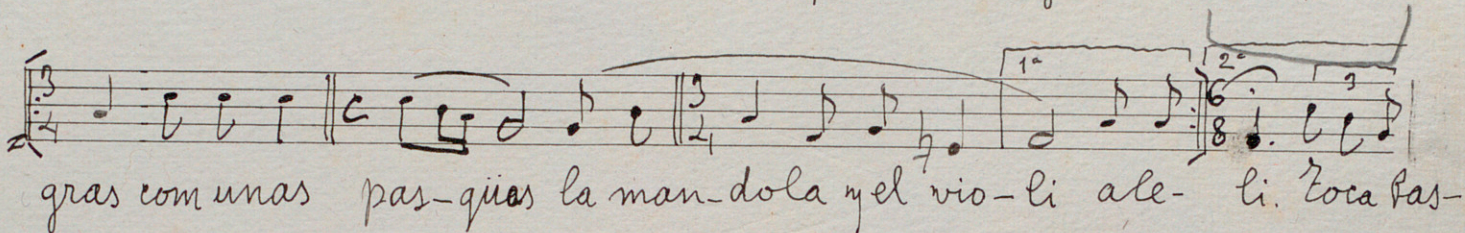
Lo pastor Pascual.

Lema: Orfeo.

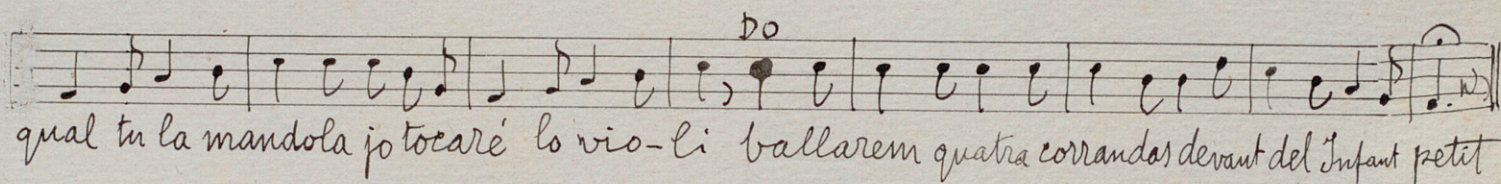
Mod^{to} 108 = J

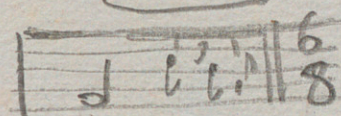
U-nas cobles molt her-mosas supli-co volqueu o-hir a le-

gras com unas pas-ques la man-dola y el vio-li ale-li. Toca Pas-

qual tu la mandola jo tocaré lo vio-li ballarem quatre corrandes devant del Infant petit

Unas coplas molt hermosas,
suplico volqueu oír
alegres com unas pasquas,
la mandola y el violi.
Toca Pascual tu la mandola,
jo tocaré lo violi,
ballarem quatre corrandes
devant del Infant petit.

Deu te quart, Pascual, no temis
que soc un angel del cel
vinch a' dit que 'l Rey Messias
ha nat allà en Bethlem
Toca Pascual.....

Los angels van per los aires
molt alegres y contents
entonant de Deu la gloria
de Jesus omnipotent.
Toca Pascual.....

Hui es aqueix qu' alborota
esta nit en lo portal
cap de tal que si jo m'also
sabrias qui es lo Pascual
Toca Pascual.....

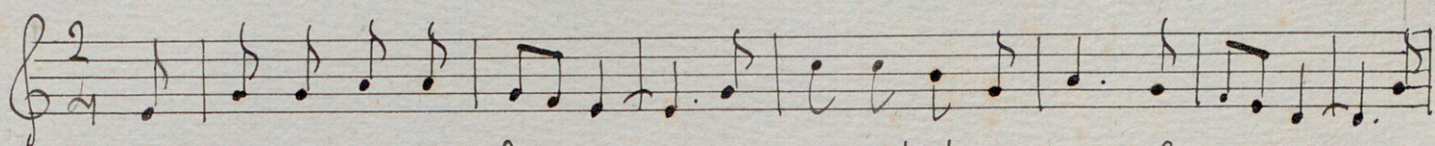
Cantarem las grans fineses
del qui 's nat en lo portal
aquí sont las maravellas
de l'aurora angelical
Toca Pascual.....

Nº 30

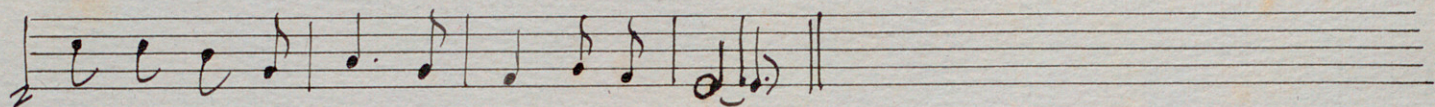
Margarida.

Lema: Orfeo.

116 = ♩

A la ciutat de Lleida presos no hi faltan no Lli-re-ta pre-

sos no hi faltan no Lli-re-ta li-ro

A la ciutat de Lleida — presos no hi faltan no

Lli-re-ta

presos no hi faltan no

Lli-re-ta li-ró

De trenta tres que n'eran — n'han tret una cansó
 La filla de la reyna — se'ls escolta'l balcó
 Quan veuen a aquella senyora — ja'n paran la cansó
 Perque no canten presos — perque no canten no
 Com cantarem senyora — si estem en greu presó
 No'ns donan menjar ni beure — si no una volta o dos
 Una escudella d'aigua — repertida per tots

Naiig ha dir al meu pare — que men doni un do

Ay pare lo meu pare — os vuy demanà un do

Ay filla Margarida — quin do vols tu de jo

Ay pare lo meu pare — las claus de la presó

Ay filla Margarida — això si que no

Qu'are ve'l divendres — que'ls hem de penja a tots

Ay pare lo meu pare — no'm penjen l'aymador

Ay filla Margarida — quin es ton aymador

Et de la calsa curta — y lo cabellet ros

Ay filla Margarida — aquell primer que tots

(Sequeine)

Poseu las forcas amples — que hi capigem tots dos
I en cada cap de forca — un pomeret de flors
Avis la gent que passin — que sentin bona olor
que diguin pare-nostres — per l'anima dels dos.

Recullida a Bellmunt (Camp de Tarragona)

Canço amorosa.

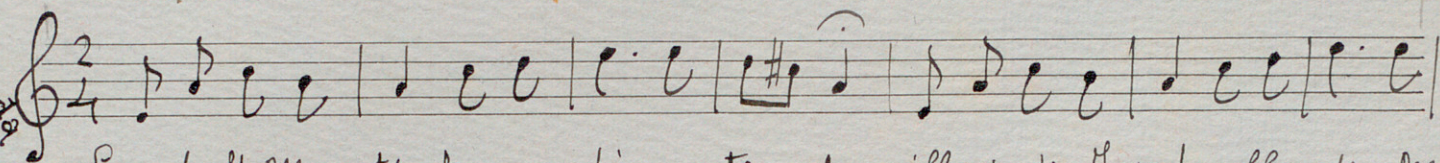
Nº 31

Els de Sant Martí.

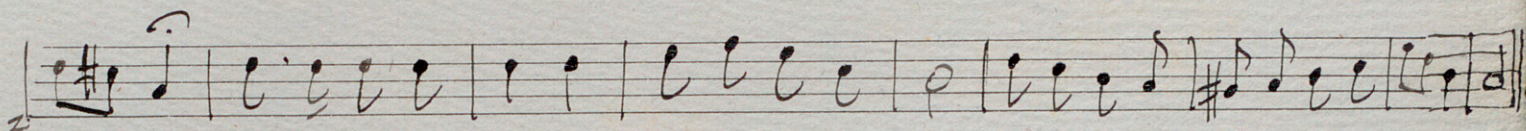
Lema: Orfeo.

126 = ♩

1ª tonada

Som de St. Mar-ti terra di-ver-ti-da ell se'n diu Joseph y ella's diu Ma-

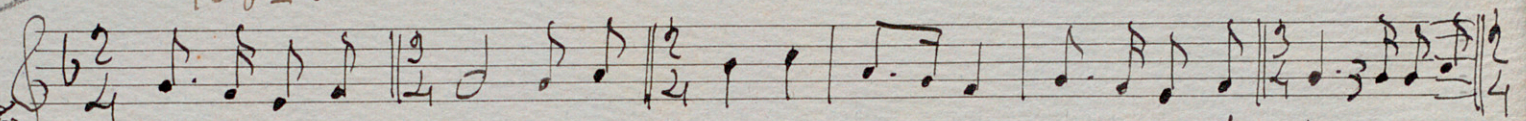

ri-a ell es fill d'un sastre fa de saba-ter la minyona es filla d'un mestre barber

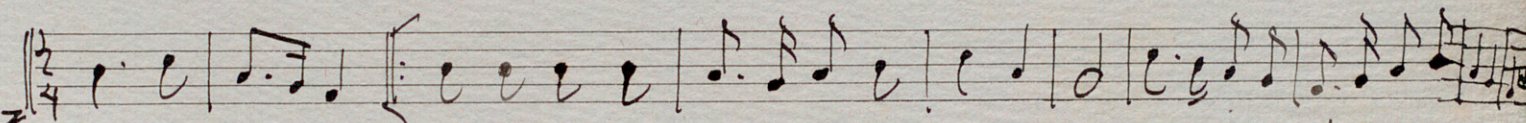
31 bis

108 = ♩

2ª tonada

Som de St. Mar-ti terra di-ver-ti-da ell se'n diu Joseph y ella se'n

diu Mari-a ell es fill d'un sastre fa de saba-ter la minyona es filla d'un mestre barber

Som de Sant Martí — terra divertida
ell se'n diu Joseph — y ella's diu Maria
ell es fill d'un sastre — fa de sabater
la minyona es filla — d'un mestre barber

Per ana a sarau — la mes aiperida
ella se ni va — ab molta alegria
ella salta y balla — prou sap to que fa
Jo m'en quedo a casa — fart de trevallar
En cabat de ballar — ja se'n torna a casa
am dos fadrinets — ben acompanyada
Arriba fatigada — si la'n vuy renyar
ne sembla una boja — d'aquells crits que'm fa
Un dia'm va fer — cargols ab seba
també cols y bledas — hi va barrejar
Perque la'n renyaba — me'n va ataconar

(sequeir)

Caseus fadrins + ab una pajesa
no us enganyí el dot — ni la boniquesa
fen que sigui bona — pera trevallar
que la boniquesa — no us en dará pà
Jo m'hi vaig casar — per l'hermosura
y are trist de mi — es una criatura
Tot lo fil que gasto — l'haig de dar a filar
si això dura massa — no ho podre ajuntar.

Nº 32

La fatxendera.

Lema: Orfeo.

84 = ♩.

Juan jo n'era pe-ti-te-ta de l'edat dels cator-
se anys de l'e-dat dels catorse anys.

Juan jo n'era petiteta—de l'edat dels catorce anys
los fadrins prou me miravan—per l'intenció de casa'm
l'un no'l vuy perquè no es quapo—l'altre perquè n'te mass'anys
l'altre perquè no t'e brilló—y aixís jo m'en vaig quedant
Jo'n soch molt matinereta—à rentar'm lo devantal
mentres jo l' devantal rentó—veig passar'l jove galant.
Y que'n feu aquí vos jove—y que'n feu aquí mirant
que mireu las mevas cuas—ò'l lligam del devantal?
no'm miró las cuas no—ni'l lligam del devantal
que'm miro aquestas pometas—que'm porteu aquí devant.
Vindreu aquí vos gran jove—à la nit de Sant Joan
que serán maduradetas—vostras y mevas serán.

Recullida a Cambrils (Camp de Tarragona)

Canço amorosa.

Nº 33

Lo pobre Joan.

Lema: Orfeo.

126 = ♩

Els fadrins m'estan dihen Joan com no te n'a-legras Joan
com no te n'a-legras.

Els fadrins m'estant ~~dihent~~ Joan com no te n'alegras
Com me n'alegare jo — m'han casada l'amor meua
Le'han casada lluny d'aquí — perquè 'ls meus ulls no la'n veïen
Quan se la varen endur — pel meu carrer passaba ella
Ella me'n miraba a mi — y jo me la miraba a n'ella
Ella se'n posa a plorar — y jo ploraba molt mes qu'ella
De tristó ploraba jo — d'alegria ploraba ella.

Fadrinets qu'anen pujant — no prosen l'amor am ellas
Que quan li hauren posat — li hauren de torna a treure

Recullida a Vallmoll (Camp de Tarragona)

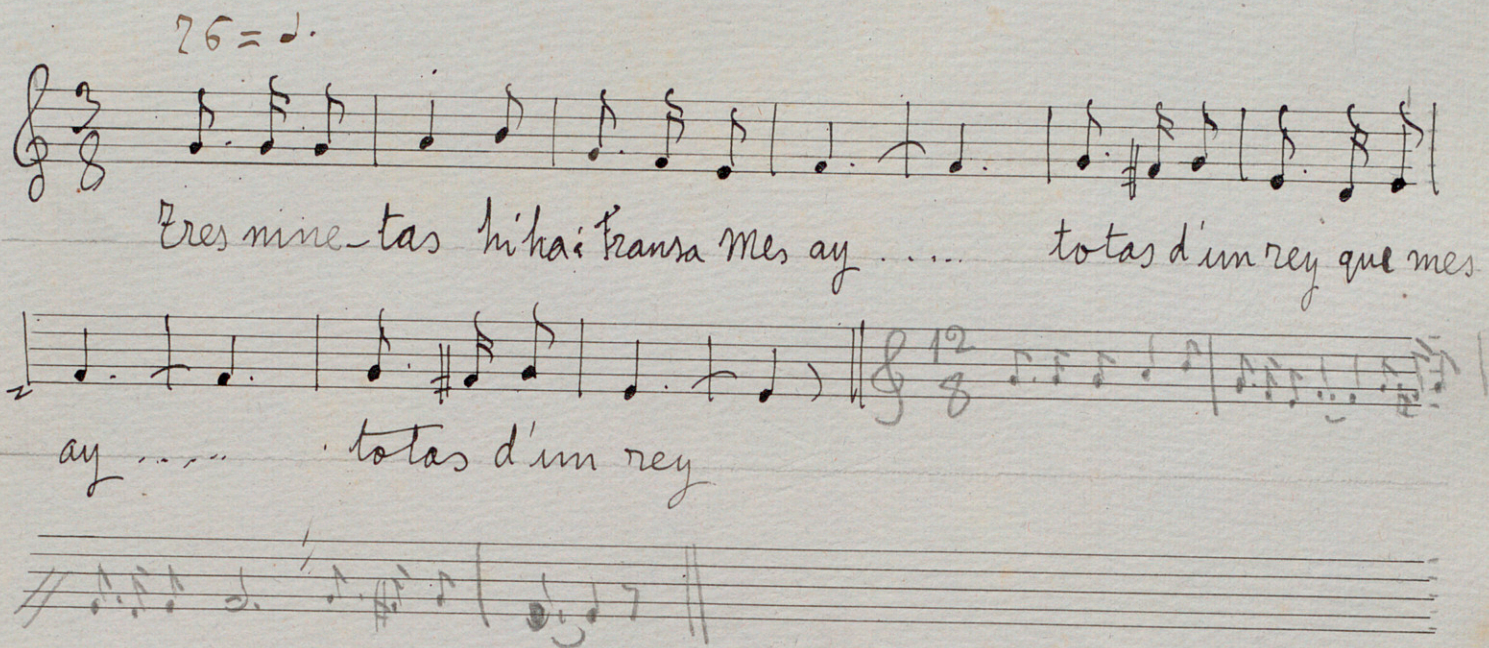
Cansó amorosa.

Nº 34

Los ninetas del Rey.

Lema: Orfeo.

26 = ♩.

Eres nine-tas hi ha: Fransa Mes ay ... totas d'im rey que mes

ay ... totas d'im rey

ay ... totas d'im rey

Eres ninetas ni ha a Fransa —

Mes ay
— totas d'im rey
que mes ay
— totas d'im rey

Si una passa bogada — l'altre la esten
Se l'altre cull violetas — pel fill del rey
Lo fill del rey passaba — sota un pont d'or
Tira una pedra a l'aigua — toca l'amor
Tocala ben tocada — pel mitj del cor

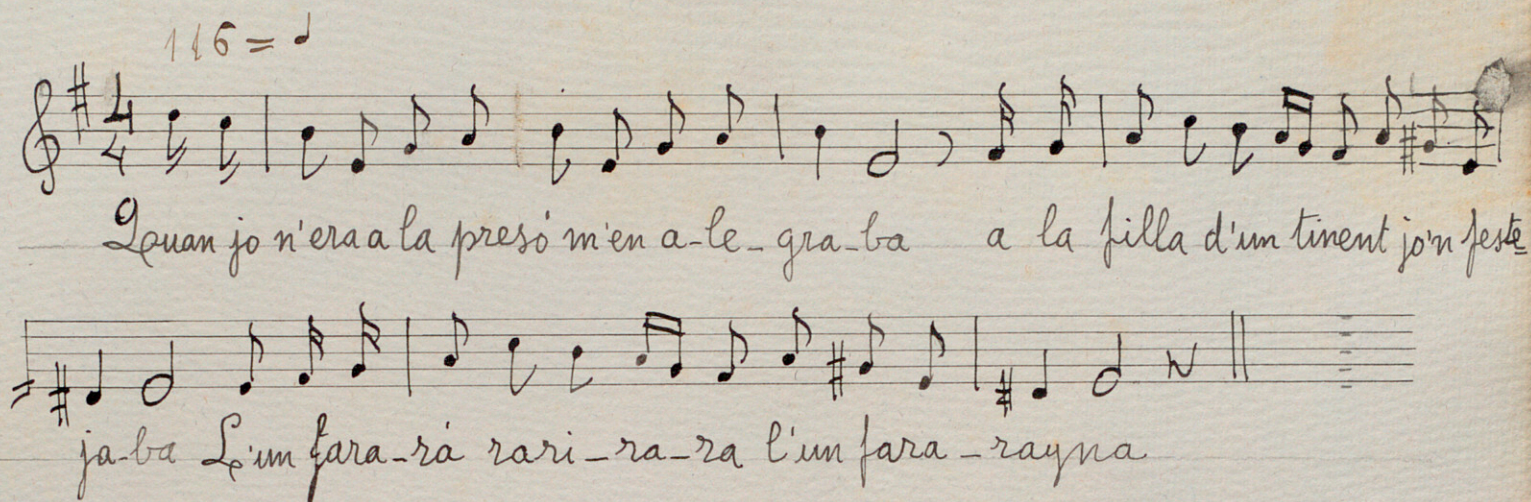
mes
que

Recullida a La Masó (camp de Tarragona)

La filla del tinent.

Lema: Orfeo.

116 = ♩

Quan jo n'era a la presó m'en a-le-gra-ba a la filla d'un tinent jo'n feste-
ja-ba L'un fara-ra-rari-ra-ra l'un fara-rayna

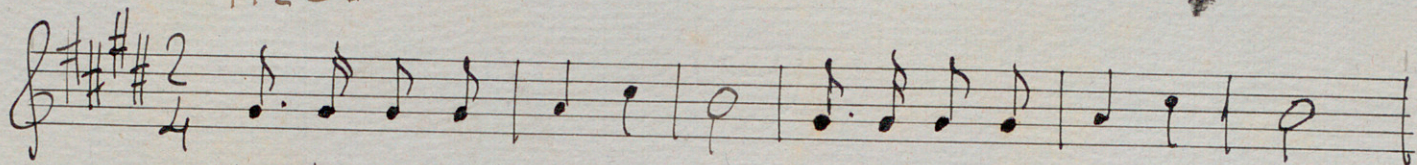
Quan jo n'era a la presó,— me n'alegraba;
a la filla d'un tinent,— jo'n festejava.

L'un fararara rirara
l'un fararayna

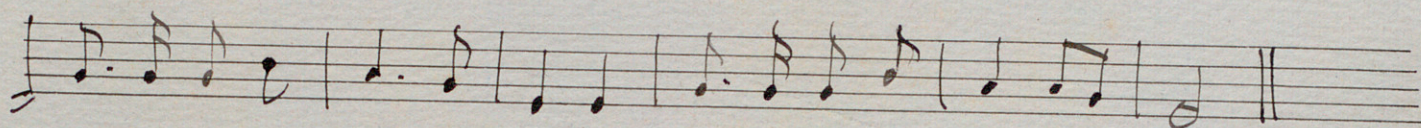
Y areque se'n'ha fet gran—me l'han casada,
L'han casada al un gabatx,— malaquanyada.
Ja se'n'ha trencat el coll—quan va entrarà Espanya.
Ella ja se'n nava al hort,— l'hort del seu pare,
Faldilla de bombosi,— mitja encarnada.

112 = ♩

Un diumenge al dema-ti cara dret en el por-tal

veig venir tres donze-lle-tas la meva amor va'l de-vant.

Un diumenge al dematí — cara dret en el portal
veig venir tres donzelletas — la meva amor va al devant.

L'una m'en dona'l bon dia — l'altre me'n presenta un ram.
— Perquè me'l donen, Creseta? — ¿perquè m' donen aquest ram? —

Jo es convidat a anar a la plassa — a la plassa a treure ball
a la plassa de las verges — que moltes damas hi van. —

Juan Francisquet va a la plassa, — ja la veu que volta el ball;
ja ho ha pres ab gran quimera — se n'es anat plassa avall.

Ab cap de vall de la plassa — ja'n veu soldats de cavall.

— Senyors, os demano llicencia — per ferme soldat de cavall.

— Miren lo que feu, bon jove, — després no os penedigan;
os darem capa y sombrero, — bona brida y bon cavall.

— Senyors, os demano llicencia — peradar una volta al ball. —

Quan a Francisquet va veure, — las llàgrimas cara avall.

— Ja no n'es hora, Creseta, — ja no es hora que ploran. —

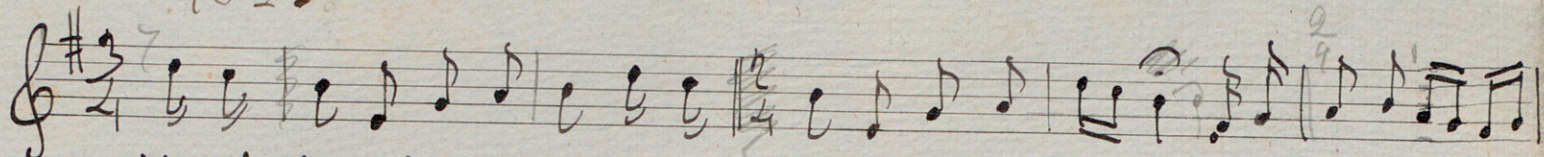
Minyonets que aneu pel ball: — una cosa os encoman;
no os feu de las donzellas, — totes tenen el cor fals.

Jo n'hi estimat una — l'espay de tres o quatre anys
mentres que li estimada — me n'ha dat molts desenganys.

L' hereu endolat.

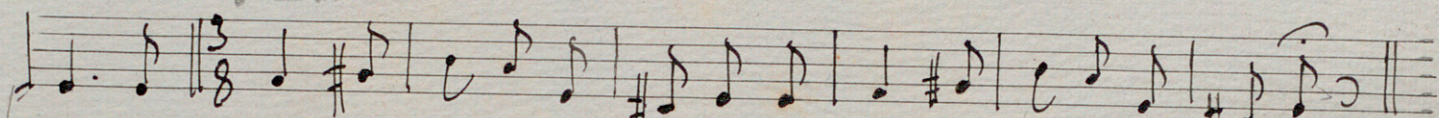
Lema: Orfeo.

96 = J

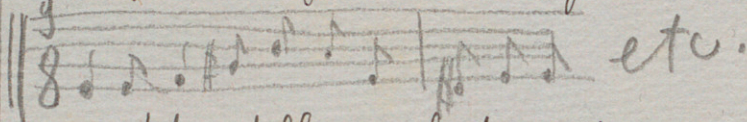
Un dilluns al dematí que's principi de setmana jo m'en'naba carré'a

D = D

També

avall pun-te-jant-ne una guitarra pun-te-jant-ne una qui-tarra.

Un dilluns al dematí — que's principi de setmana
jo m'en'naba carré'avall — pun-te-jant-ne una guitarra.

Quan ne soch à mitj carrer — ja'n sento grans plors y llantos.
Jo'n pregunto: "que'es aixó," — diuen: "la muller d'en Carlos
Que te la filla promesa — y are l'han combregada."

Jo me'n pujo escala amunt sense dir-ne cap paraula.
— Ja ho deben saber Joseph — qu'are me n'han combregada
las joyas que'm varen dar — totas os seràn tornadas
arrecadas y anell d'or, — també la creu d'esmeraldas.

Jo me'n baixo escala avall — am llagrimas a la cara
quan ne soch à nial portal — ja sento tocar campanas
— Ay Deu te perdó, Cresó! — Deu t'hagi ben perdonada;
Las joyas que't vaig donar — serviràn per enterrarte.

Las noyas te portarán — te portarán enramada;
La música de la Seo — tota hi anirà plegada.

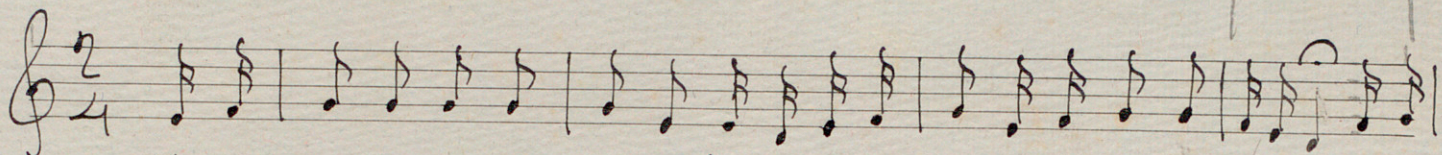
Set voltas hi estat promés, — no me n'hi casat encare;
Are ja no'm vull casar, — vull fer vida solitaria.

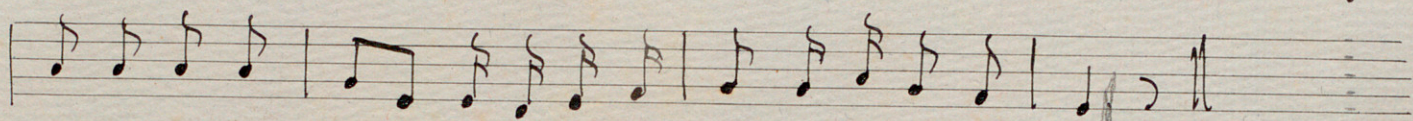
La pastora.

Lema: Orfeo.

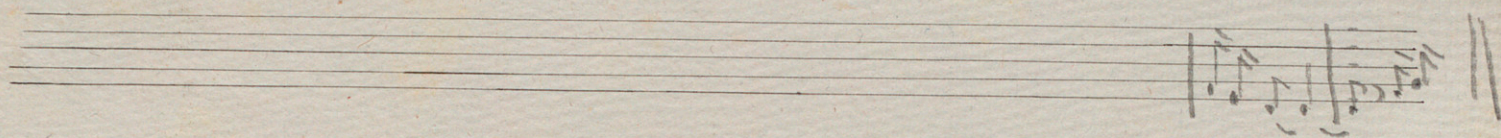
126 = ♩

Una ma-ti-nada fresca Eralara la-ra la-ra-ra la larara Jo'm'e'n

vaig anar a cassar Eralara la-ra la-ra-ra ra-ra

Una matinada fresca

Eralara la-ra

Larara la larara

Jo'm'e'n vaig anar a cassar

Eralara la-ra

Larara rara

No'n trovo casa ninguna — pera poquerli tirar
 Si no una pobre pastora — durmideta en un canya
 La pastora esta adormida — no la goso a despertar
 En cullo un ram de violas — a la ma las hi posá
 Les violas n'eran frescas — la pastora's despertá
 — A que'n busquen galan jove — a que'n venin a buscar
 — Ving a buscar l'amor vostre — si me'l volíam donar
 — Demaneulo a na'l meu pare — o si no a n'al meu germá
 — que si ells os el donan — per ben donada será.

Recullida a Vallmoll (camp d. Tarragona)

Amorosa.

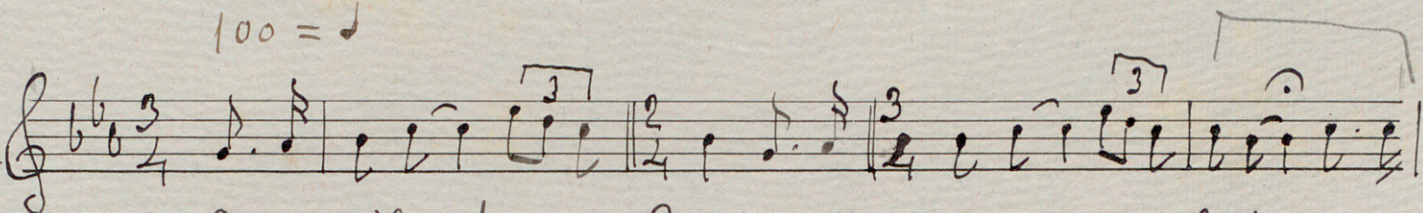
Nº 39

La novia morta.

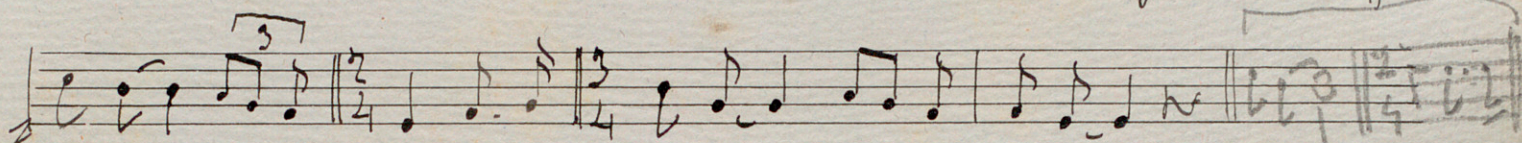
Lema: Orfeo.

100 = ♩

1ª
tonada.

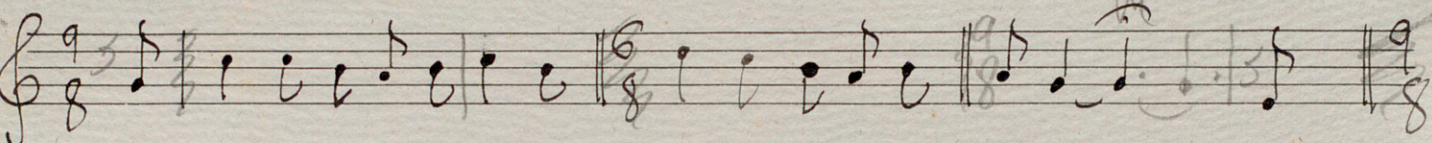

A deu vile - ta de Beus vile - ta molt rega - lada rega -

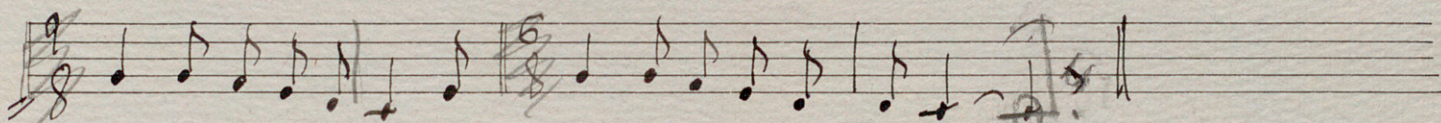

lada pera vos que pe - ra mi no ho es gaire

2ª
tonada.

A deu vileta de Beus vi - le - ta molt rega - lada re -

galada pera vos que pera mi no ho es gaire

A deu vileta de Beus — vileta molt regalada
regalada pera vos — que pera mi no ho es gaire

Ja sen puja carré amunt — tot punteyant la guitarra

y, al ser à mitj carrer — ja'n sent tocar las campanas

— ¿No'm diriau amich meu — per qui tocan las campanas?

— Perque'ts amich meu t'ho dich — per la teva enamorada.

Juan es al cap del carrer — trova la porta ajustada
cortina negra al balcó, — lo seu cor no li bastaba

Ja se'n puja escala amunt — com si'n fos l'amo de casa
y en sent al segon replà — ja la veu amortallada.

Ja s'acosta cap allí — per destaparli la cara.

— No'm destapis amich meu — porque'n seré condemnada
no'm destapis amich meu — de Deu fora castigada
dels meus pares y parents — dels meus cunyats y germanes

Vesten al quarto del mitj — trovarás la meva mare
digas que 't donqui las claus — las claus de la meva caixa
El vestit que 'm vas fe fer — encara n'es a cal sastre
las sabatas de carol — al trespol n'estan penjadas
Y l'anell que tu 'm vas dar — de set pedras viroladas. —
y estan en eixas rahons — cap a cal fuster s'en naba
¿No'm dirias amich meu — per qui'n fas aquesta caixa?
Perque 'ts amich meu t'ho dich — per la terra enamorada.
Y estan en eixas rahons — ja's vol pegar punyalada
¡Detente, fill del meu cor! — que sens ella n'hi ha d'altres.
~~Adieu violeta de Reus...~~

Recullidas las dos tonadas a Cambrils (Camp de Tarragona)

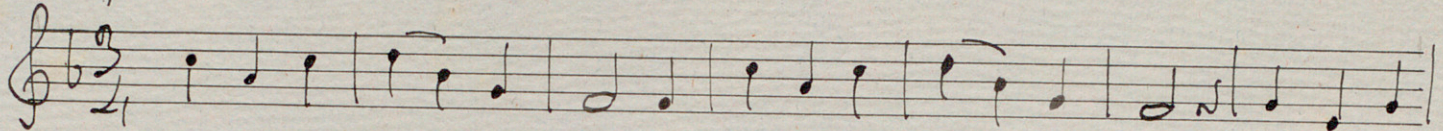
Cansó amorosa.

Nº 40

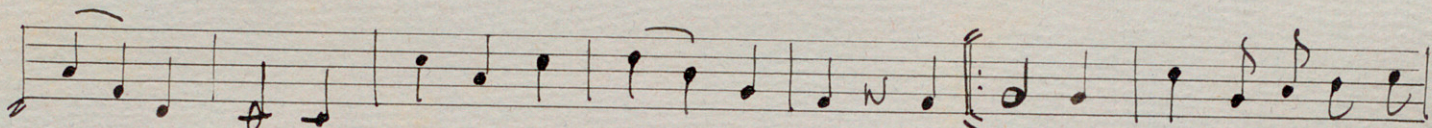
La nuvia del mestre.

Lema: Orfeo.

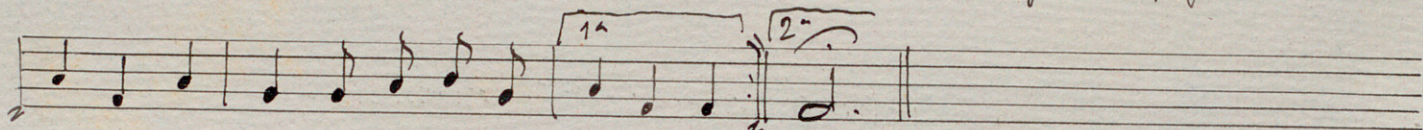
Tempo de Vals 76 = d.

El pare y la mare no'm tenen si no a mi m'hen volen

fe ser monje-ta monja del mo-nas-tir Lan fay lan fay pàramàri-

clonca lan clonch pàramàri-clera lan clò.

El pare y la mare
no'm tenen sino a mi
m'hen volen fer ser monjeta
monja del monastir.

L'han fay, l'han fay
xeremàrichonca; lan clonch
xeremàri-clera: l'han fay,
l'han fay xàramàrichonca,
l'han clòch xeremàri-clò.

M'en fan anar a l'escola
a aprendre de llegir
y el mestre que m'ensenya
s'enamorat de mi.

M'en dir a la orelleta
noya't vols casar ab mi
jo li dich; senyor mestre
no'l sabria servir.

M'en pararàs la taula
del bon pa y del bon vi
y a cada cap de taula
un brot de llesamí.

I en baixaràs l'escala
quan me veuras venir.

Recullida a Barcelona

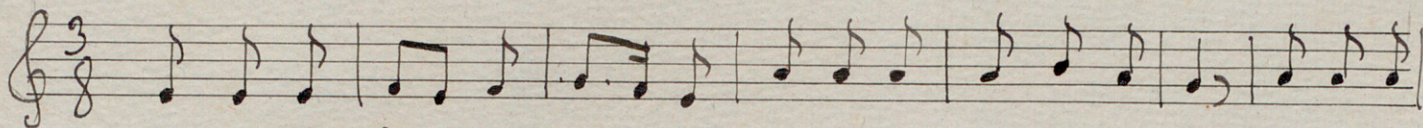
Canço amorosa.

Nº 41

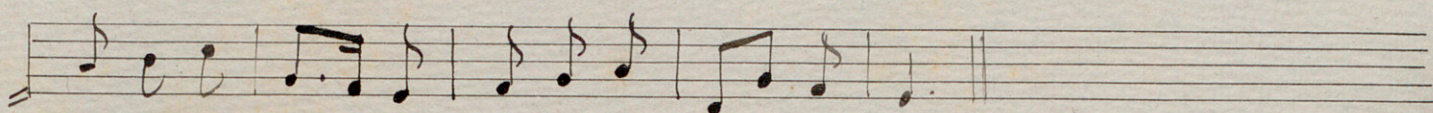
Lo repropí.

Lema: Orfeo.

Animat 69 = J.

M'en vaig a Bar-ce-lo-na á aprendre de feste-jar, d'una que

se'n diu Pro-se-ta m'en vaig e-na-mo-rar

Me'n vaig á Barcelona
á aprendre de festejar;
d'una que se'n diu Proseta
me'n vaig enamorar

Al cap de quinze dias
las joyas li vaig dar
y al cap dels altres quinze
ja me las va tornar

— Aquí't torno las joyas
jo t'en diré'l perquè:
me'n dit que n'erats repropí
y ab tu ningú hi pot res

— Repropí ó no repropí,
minyona, que hi farás;
me n'has promés paraula
no me la trencarás

— Mentre Deu me do vida
am tu no'm casaré

— De casarte ab un altre
jo be te'n puch privar

Si me'n paras la curia
¿i trista com ho faré!

primer me'n fare monja
qu'am tu no'm casaré

— Antes de ferte monja,
mira, pènsati bé
la vida de la monjeta
¿quina vida pot ser!

¿'hauras d'estar tancada
no't podrás divertir
y entre mitj de las altres
t'en farán penar y morir
— Are me'n penedeixo
de tot lo que t'hi dit;
are ving á comprendre
qu'has de ser lo men marit.
¡Ay taula de l'entrada
si proquessis parlar,
dirias las paraulas
las que varem dictar
sequeix.

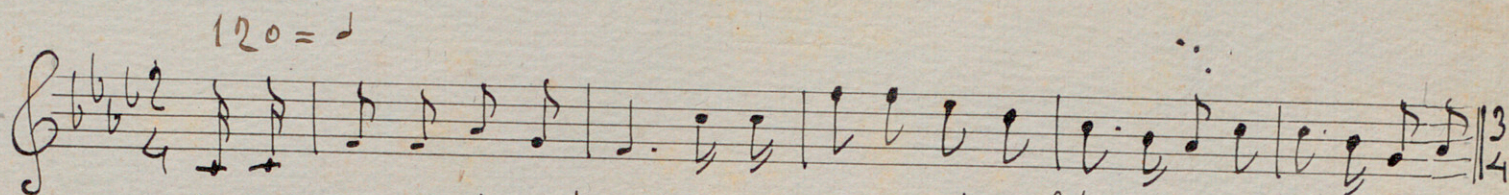
Aden Lian ma sogra
jo m'bu waig carreravall
mal aquanyats els passos
mal aquanyat trevall.

Recullida a Barcelona

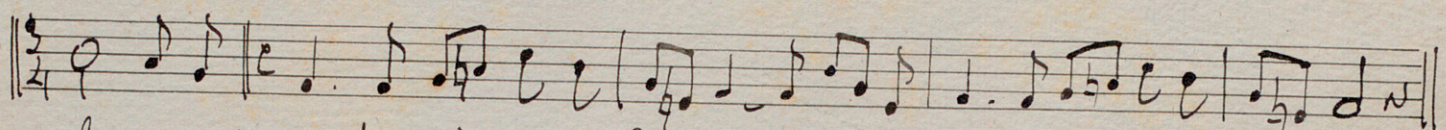
Nº 42

Lo galan oficial.

Lema: Orfeo.

A quinze anys m'hi van fer anar a setze m'en fan alferer **an** que fos ofici-

al may vaig poder viure a-le-gre may vaig poder viure a-le-gre

enc(?) A quinze anys m'hi van fer anar — a setze m'en fan alferer
an que fos oficial — may vaig poder viurer alegre
sempre n'estaba pensant — quin dia la podràs veurer
y el meu cor sempre m'en diu — y el meu cor sempre m'en dehia
jay que te la casarán — mentre n' seràs a la guerra!
a la edat de los vint anys — ja s'han acabat las guerras:
ja va manar el general — cada qual torni a sa terra
jo també me n'hi torni — me n'hi torni a la meua:
un dia anant carrer avall — ja la veig a la finestra
de tan quapa y tan gentil — no la sabia conèixer
si no ab una estrella al front — ab això la vaig conèixer
luego li vaig preguntar — quin estat tenia ella
la resposta que m' va fer — qu'encara n'era donzella
luego vaig procurar — tenir entrada a casa ~~d'ella~~ ^{d'ella}.
De los sis dias feyners — quatre n'empleaba ab ella;
per xò no estava content — si no la podia veurer.

